

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

15e jaargang nr. L 299

31 december 1972

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud	
	<i>I Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing</i>
	Verordening (EEG) nr. 2846/72 van de Commissie van 29 december 1972 tot wijziging van de Verordeningen nr. 80/63/EEG, (EEG) nr. 2638/69, (EEG) nr. 496/70, (EEG) nr. 1291/70, (EEG) nr. 1559/70, (EEG) nr. 1560/70, (EEG) 1561/70, (EEG) nr. 1562/70, (EEG) nr. 604/71 en (EEG) nr. 55/72 met betrekking tot de sector groenten en fruit 1
	Verordening (EEG) nr. 2847/72 van de Commissie van 29 december 1972 tot aanpassing van de Verordeningen (EEG) nr. 100/72 en (EEG) nr. 1897/72 als gevolg van de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Gemeenschap 4
	Verordening (EEG) nr. 2848/72 van de Commissie van 29 december 1972 betreffende de levering van magere-melkpoeder aan bepaalde derde landen als gemeenschapshulp aan het Internationaal Comité van het Rode Kruis 5
	Verordening (EEG) nr. 2849/72 van de Commissie van 29 december 1972 waarbij het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden worden gemachtigd aanvullende voorwaarden te stellen voor de toekenning van premies voor het rooien van appelbomen en perebomen 8
	Verordening (EEG) nr. 2850/72 van de Commissie van 29 december 1972 tot vaststelling, voor de in bijlage I, sub A en C, van Verordening (EEG) nr. 2142/70 vermelde visserijproducten, van de ophoudprijzen geldig voor het jaar 1973 9
	Verordening (EEG) nr. 2851/72 van de Commissie van 29 december 1972 houdende vaststelling van de referentieprijzen geldend voor het jaar 1973 in de sector visserijproducten 13
	Verordening (EEG) nr. 2852/72 van de Commissie van 29 december 1972 houdende vaststelling van de restitutie bij de produktie voor olijfolie die gebruikt wordt voor de vervaardiging van bepaalde vis- en groenteconserven 15
	Beschikking nr. 2853/72/EGKS van de Commissie van 29 december 1972 tot wijziging van Beschikking nr. 5/59 van 21 januari 1959 inzake de mogelijkheid van uitstel van betaling van de door de kolenmijnondernemingen op grond van de heffing verschuldigde bedragen 16
	Beschikking nr. 2854/72/EGKS van de Commissie van 29 december 1972 inzake de mogelijkheid van uitstel van de door de kolenmijnondernemingen op grond van de heffing verschuldigde bedragen 17

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

72/451/EEG :

Besluit van de Raad van 30 oktober 1972 houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp 19

Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp 20

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan 23

72/452/EEG :

Besluit van de Raad van 30 oktober 1972 houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp 24

Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp 25

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh 27

72/453/EEG :

Besluit van de Raad van 30 oktober 1972 houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van meel van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp 28

Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van graan in het kader van de voedselhulp ten gunste van de bevolking van Bangla Desh 29

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis 31

72/454/EEG :

Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken 32

72/455/EEG :

Beschikking van de Raad van 19 december 1972 tot vaststelling van bepaalde overgangsmaatregelen voor de geleidelijke eenmaking van de invoerregelingen van de Lid-Statens ten opzichte van derde landen 46

Commissie

72/456/EEG :

Beschikking van de Commissie van 8 december 1972 betreffende de methode voor het berekenen van het bedrag dat wordt afgetrokken van de steun betaald ter uitvoering van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 804/68 wanneer de steun ook voor karnemelk wordt toegekend 49

72/457/EEG :

Beschikking van de Commissie van 14 december 1972 inzake een procedure op grond van artikel 86 van het E.E.G.-Verdrag (IV/26.911 — Zoja/C.S.C. — I.C.I.) 51

72/458/EEG :

Beschikking van de Commissie van 22 december 1972 betreffende vergoeding door het E.O.G.F.L., afdeling Oriëntatie, aan het Koninkrijk der Nederlanden van de in 1970 uitgekeerde rooipremies voor appelbomen, perebomen en perzikbomen 59

72/459/EEG :

Beschikking van de Commissie van 22 december 1972 waarbij de Franse Republiek wordt gemachtigd om voor pootaardappelen de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief uit te stellen 60

72/460/EEG :

Advies van de Commissie van 22 december 1972 aan de Regering van de Franse Republiek inzake het ontwerp-besluit houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van artikel R 55 62

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 2846/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

tot wijziging van de Verordeningen nr. 80/63/EEG, (EEG) nr. 2638/69, (EEG) nr. 496/70, (EEG) nr. 1291/70, (EEG) nr. 1559/70, (EEG) nr. 1560/70, (EEG) nr. 1561/70, (EEG) nr. 1562/70, (EEG) nr. 604/71 en (EEG) nr. 55/72 met betrekking tot de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het op 22 januari 1972 te Brussel ondertekende Verdrag betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Statens tot de Europese Economische Gemeenschap en tot de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie⁽¹⁾, en met name op artikel 153 van de daaraan gehechte Akte, hierna „Akte” te noemen,

Overwegende dat op grond van artikel 30 van de Akte, de volgende verordeningen moeten worden gewijzigd overeenkomstig de in bijlage II van die Akte vervatte richtsnoeren :

Verordening nr. 80/63/EEG van de Commissie van 31 juli 1963 betreffende de controle op de kwaliteit van uit derde landen ingevoerde groenten en fruit⁽²⁾, Verordening (EEG) nr. 2638/69 van de Commissie van 24 december 1969 houdende aanvullende bepalingen betreffende de kwaliteitscontrole op groenten en fruit die binnen de Gemeenschap in de handel worden gebracht⁽³⁾, Verordening (EEG) nr. 496/70 van de Commissie van 17 maart 1970 houdende eerste maatregelen ten aanzien van de kwaliteitscontrole bij uitvoer van groenten en fruit naar derde landen⁽⁴⁾, Verordening (EEG) nr. 1291/70 van de Commissie van 1 juli 1970 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van Verordening nr. 23 houdende geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽⁵⁾, Verordening (EEG) nr. 1559/70 van de Commissie van 31 juli 1970 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de levering van uit de markt genomen groenten en fruit aan de veevoederindustrie⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 458/72⁽⁷⁾, Verordening (EEG)

nr. 1560/70 van de Commissie van 31 juli 1970 tot vaststelling van de voorwaarden voor het aanbesteden van de verwerking tot sap van uit de markt genomen groenten en fruit⁽⁸⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 458/72, Verordening (EEG) nr. 1561/70 van de Commissie van 31 juli 1970 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de aanbesteding van de distillatie van bepaalde uit de markt genomen vruchten⁽⁹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 458/72, Verordening (EEG) nr. 1562/70 van de Commissie van 31 juli 1970 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de levering van zekere uit de markt genomen fruitsoorten aan de distilleerderijen⁽¹⁰⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 458/72, Verordening (EEG) nr. 604/71 van de Commissie van 23 maart 1971 houdende vaststelling van de lijst van de representatieve produktiemarkten voor de in bijlage I van Verordening nr. 159/66/EEG opgesomde produkten⁽¹¹⁾ ;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 55/72 van de Commissie van 10 januari 1972 houdende vaststelling van de inschrijvingsvoorwaarden voor de afzet van uit de markt genomen groenten en fruit⁽¹²⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 458/72, niet onder bijlage II van de Akte valt ; dat in genoemde verordening evenwel de technische aanpassingen dienen te worden aangebracht die noodzakelijk zijn door de toetreding van de nieuwe Lid-Statens ;

Overwegende dat bijgevolg de bovenvermelde verordeningen moeten worden aangevuld met de vermelding, voor de nieuwe Lid-Statens, van de lijst der markten die representatief zijn voor de invoer of voor de produktie, dan wel met de lijst van de gebieden van verzending, of de lijst van de met de

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. 121 van 3. 8. 1963, blz. 2137/63.

⁽³⁾ PB nr. L 327 van 30. 12. 1969, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB nr. L 62 van 18. 3. 1970, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB nr. L 144 van 2. 7. 1970, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB nr. L 169 van 1. 8. 1970, blz. 55.

⁽⁷⁾ PB nr. L 54 van 3. 3. 1972, blz. 32.

⁽⁸⁾ PB nr. L 169 van 1. 8. 1970, blz. 59.

⁽⁹⁾ PB nr. L 169 van 1. 8. 1970, blz. 63.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 169 van 1. 8. 1970, blz. 67.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 70 van 24. 3. 1971, blz. 9.

⁽¹²⁾ PB nr. L 9 van 12. 1. 1972, blz. 1.

controle belaste instellingen waarbij in geval van inschrijving de aanbiedingen moeten worden ingediend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

Artikel 1

De bijlage van Verordening nr. 80/63/EEG van de Commissie wordt aangevuld als volgt :

Koninkrijk Denemarken :

Statens Plantetilsyn
Gersonsvej 13,
2900 Hellerup.

Ierland :

Department of Agriculture and Fisheries,
Upper Merrion Street,
Dublin 2.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food,
Whitehall Place,
London S.W. 1 A 2 HH.

Department of Agriculture and Fisheries for Scotland,
St Andrews House,
Edinburgh EH 11 3 DA.

Ministry of Agriculture for Northern Ireland,
Dundonald House,
Upper Newtownards Road,
Belfast BT 4 3 SB.

Artikel 2

Bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2638/69 van de Commissie wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

Het gehele grondgebied van het Koninkrijk behalve de Farøer eilanden.

Ierland :

Het gehele grondgebied.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Het gehele grondgebied van het Koninkrijk.

Artikel 3

De bijlage van Verordening (EEG) nr. 496/70 van de Commissie wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

Statens Plantetilsyn,
Gersonsvej 13,
2900 Hellerup.

Ierland :

Department of Agriculture and Fisheries,
Upper Merrion Street,
Dublin, 2.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food,
Whitehall Place,
London S.W. 1 A 2 HH.

Department of Agriculture and Fisheries for Scotland,
St Andrews House,
Edinburgh EH 11 3 DA.

Ministry of Agriculture for Northern Ireland,
Dundonald House,
Upper Newtownards Road,
Belfast BT 4 3 SB.

Artikel 4

Artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1291/70 van de Commissie wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

København.

Ierland :

Dublin.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Covent Garden,
London,
Liverpool,
Glasgow.

Artikel 5

De bijlage van Verordeningen (EEG) nr. 1559/70, (EEG) nr. 1560/70, (EEG) nr. 1561/70, (EEG) nr. 1562/70, (EEG) nr. 55/72 van de Commissie wordt aangevuld als volgt :

Koninkrijk Denemarken :

Landbrugsministeriet
Direktoratet for markedsordningerne,
Gl. Mønt 14,
1117 København K.

Ierland :

Department of Agriculture and Fisheries,
Upper Merrion Street,
Dublin, 2.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Intervention Board for Agricultural Produce,
Fountain House,
2 West Mall,
Bults Centre,
Reading RG 1 2 QW.

Artikel 6

De bijlagen van Verordening (EEG) nr. 604/71 van de Commissie worden aangevuld overeenkomstig de volgende bepalingen :

1. Bijlage I wordt aangevuld als volgt :

Koninkrijk Denemarken :

Odense.

Ierland :

Dublin.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Covent Garden,
London,
Birmingham,
Liverpool,
Belfast.

2. Bijlage II wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

Odense.

Ierland :

Dublin.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Covent garden,
London,
Birmingham,
Liverpool,
Glasgow.

3. Bijlage V wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

Odense.

Ierland :

Dublin.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Covent Garden,
London,
Birmingham.

4. Bijlage VI wordt als volgt aangevuld :

Koninkrijk Denemarken :

Odense.

Ierland :

Dublin.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Covent Garden,
London,
Birmingham,
Belfast.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1973. Zij is van toepassing met ingang van 1 februari 1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

VERORDENING (EEG) Nr. 2847/72 VAN DE COMMISSIE
van 29 december 1972

tot aanpassing van de Verordeningen (EEG) nr. 100/72 en (EEG) nr. 1897/72 als gevolg
van de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Gemeenschap

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het te Brussel op 22 januari 1972 ondertekende Verdrag betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ⁽¹⁾, en met name op artikel 153 van de daaraan gehechte Akte ⁽²⁾, hierna te noemen „Akte”,

Overwegende dat op grond van artikel 30 van de Akte Verordening (EEG) nr. 100/72 van de Commissie van 14 januari 1972 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen betreffende de denaturering van suiker voor voederdoeleinden ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2351/72 ⁽⁴⁾, alsmede Verordening (EEG) nr. 1897/72 van de Commissie van 1 september 1972 betreffende een permanente openbare inschrijving voor de bepaling van de restitutie bij uitvoer van witte suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2523/72 ⁽⁶⁾, moeten worden aangepast overeenkomstig de in bijlage II van deze akte aangegeven oriëntatie; dat bijgevolg de genoemde verordeningen voor de nieuwe Lid-Staten moeten worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

Artikel 1

Aan artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 100/72 wordt het volgende lid toegevoegd :

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

„4. In de periode waarin in Ierland en het Verenigd Koninkrijk de zogenaamde zomertijd niet wordt toegepast, wordt de in lid 2 bepaalde tijdslimiet voor de Lid-Staten één uur vroeger gesteld.”.

Artikel 2

Artikel 25, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 100/72 wordt met de volgende vermeldingen aangevuld :

„denatured sugar”

„denatureret suiker”.

Artikel 3

Aan artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1897/72 wordt de volgende alinea toegevoegd :

„In de periode waarin in Ierland en het Verenigd Koninkrijk de zogenaamde zomertijd niet wordt toegepast, worden de in de voorgaande leden vastgestelde tijdslimieten in die Lid-Staten één uur vroeger gesteld.”.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1973. Zij is van toepassing vanaf 1 februari 1973.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

⁽³⁾ PB nr. L 12 van 15. 1. 1972, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB nr. L 253 van 9. 11. 1972, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB nr. L 201 van 2. 9. 1972, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB nr. L 270 van 1. 12. 1972, blz. 65.

VERORDENING (EEG) Nr. 2848/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

betreffende de levering van magere-melkpoeder aan bepaalde derde landen als gemeenschapshulp aan het Internationaal Comité van het Rode Kruis

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1411/71⁽²⁾, inzonderheid op artikel 7, lid 5,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1852/69 van de Raad van 16 september 1969 houdende vaststelling van algemene regels betreffende de levering van magere-melkpoeder ten behoeve van het Wereldvoedselprogramma en van het Internationaal Comité van het Rode Kruis⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2078/71⁽⁴⁾, voorziet in de terbeschikkingstelling van 3 000 ton door de interventiebureaus opgeslagen magere-melkpoeder aan het Internationaal Comité van het Rode Kruis, hierna genoemd het I.C.R.K. ;

Overwegende dat het I.C.R.K. een aanvraag heeft gedaan voor levering van 300 ton magere-melkpoeder bestemd voor bepaalde derde landen ; dat gezien de voorraden waarover de interventiebureaus beschikken en de markttoestand van het magere-melkpoeder de gevraagde hoeveelheid door het Duitse interventiebureau ter beschikking kan worden gesteld ;

Overwegende dat het voorts noodzakelijk is de opslagplaatsen aan te wijzen, waaruit de betrokken hoeveelheid dient te worden afgehaald ;

Overwegende dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1852/69 een vergoeding wordt toegekend aan de vervoerders ter dekking van de vervoerkosten vanaf de opslagplaats, waar het magere-melkpoeder is opgeslagen door de interventiebureaus, tot en met het f.o.b.-stadium ; dat het bedrag van deze vergoeding, volgens artikel 3 van deze verordening, in beginsel wordt bepaald door middel van een openbare inschrijving ; dat het aanbeveling verdient te bepalen, dat het betrokken interventiebureau tot het houden van een dergelijke inschrijving overgaat ;

Overwegende dat uit de met het I.C.R.K. aangegane overeenkomst voortvloeit, dat het bedrag van de

kosten, die zijn gemaakt tussen het f.o.b.-stadium en het c.i.f.-stadium, tegen overlegging van bewijsstukken, achteraf zal worden terugbetaald aan het I.C.R.K. door de Europese Economische Gemeenschap ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1852/69 stelt het Duitse interventiebureau 300 ton magere-melkpoeder, ten aanzien waarvan interventie maatregelen als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 804/68 zijn genomen, ter beschikking het I.C.R.K., bestemd voor bepaalde derde landen.

2. De levering van het in lid 1 bedoelde magere-melkpoeder geschiedt als volgt :

Ghana	30 ton
Liberia	30 ton
Senegal	30 ton
Mauritius	30 ton
Israël	30 ton
Arabische Republiek Egypte	30 ton
Noord Jemen	30 ton
Zuid Jemen	30 ton
Libanon	20 ton
Syrië	20 ton
Jordanië	20 ton

3. Het magere-melkpoeder beantwoordt voor wat de kwaliteit en de verpakking betreft aan de in bijlage I van de Overeenkomst, gehecht aan het besluit van de Raad van 20 maart 1970 houdende sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van magere-melkpoeder in het kader van de voedselhulp⁽⁵⁾, neergelegde eisen.

Op de verpakking van het magere-melkpoeder worden in letters van ten minste 1 cm hoogte de

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 3. 7. 1971, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. L 237 van 20. 9. 1969, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 220 van 30. 9. 1971, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB nr. L 107 van 19. 5. 1970, blz. 14.

volgende vermeldingen aangebracht in de taal van het land van bestemming :

„Magere-melkpoeder — Aktie van het Internationaal Comité van het Rode Kruis — Gift van de Europese Gemeenschappen”.

Artikel 2

1. De levering van het magere-melkpoeder heeft plaats op een datum gelegen na 14 januari en vóór 1 februari 1973. Het I.C.R.K. stelt deze datum nader vast.

2. Het magere-melkpoeder wordt afgehaald bij de opslagplaatsen, waarvan de lijst in de bijlage is opgenomen.

3. Het interventiebureau draagt zorg voor het vervoer f.o.b. van het magere-melkpoeder naar de verscheepingshaven : Hamburg.

Artikel 3

1. Het interventiebureau houdt een openbare inschrijving, ten einde het bedrag van de vergoeding van de leveringskosten tot aan het f.o.b.-stadium te bepalen.

2. De inschrijvingsvoorwaarden waarborgen aan alle belanghebbende vervoerders een gelijke toegang en worden ten minste 10 dagen vóór de sluitings-

datum voor het indienen van de offertes in een daarvoor bestemde officiële bekendmaking gepubliceerd.

Artikel 4

Het interventiebureau draagt binnen de kortst mogelijke termijn zorg voor de betaling van de vergoeding aan de aangewezen vervoerder ter dekking van de leveringskosten vanaf de opslagplaats van het interventiebureau tot en met het f.o.b.-stadium.

Artikel 5

Het interventiebureau zorgt voor een efficiënte controle, opdat het ter beschikking gestelde magere-melkpoeder inderdaad f.o.b. in de in artikel 2, lid 3, genoemde verscheepingshaven wordt geleverd.

Artikel 6

Voor het op grond van deze verordening geleverde magere-melkpoeder worden geen restituties bij uitvoer en geen compenserende bedragen toegekend.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

ANNEXE — ANHANG — ALLEGATO — BIJLAGE

Entrepôts dans lesquels le lait écrémé en poudre est à enlever :

Lagerhäuser, von denen das Magermilchpulver abzuholen ist :

Depositi nei quali deve essere ritirato il latte scremato in polvere :

Opslagplaatsen, waaruit het magere-melkpoeder moet worden afgehaald :

Rhenus Spedition und Lagerei
2000 Hamburg 93
Postfach 93 04 23

Lager : Hademarschen

Firma Johann Hanssen
224 Heide
Meldorfer Straße 141

Lager : Heide

Firma Röhlig & Co. Intern. Spedition
2800 Bremen 1
Postfach 85

Lager : Neumünster

Hansa Lagerhaus Max Kampffmeyer KG
2370 Rendsburg
Obereiderhafen

Lager : Rendsburg

Firma Hugo Wrigg
2244 Wesselburen
Bahnhofstraße 1

Lager : Wesselburen

VERORDENING (EEG) Nr. 2849/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

waarbij het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden worden gemachtigd aanvullende voorwaarden te stellen voor de toekenning van premies voor het rooien van appelbomen en perebomen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2517/69 van de Raad van 9 december 1969 tot vaststelling van bepaalde maatregelen ter sanering van de fruitproductie in de Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2456/72⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende dat de Raad bij Verordening (EEG) nr. 2456/72 heeft bepaald dat rooipremieaanvragen mochten worden ingediend tot uiterlijk 31 januari 1973; dat naar aanleiding van deze verlenging van de oorspronkelijk bij artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2517/69 vastgestelde termijn de Luxemburgse Regering en de Nederlandse Regering op grond van artikel 5 van genoemde Verordening om machtiging hebben verzocht om de toekenning van de rooipremie te beperken tot andere appelbomen en perebomen dan hoogstammen; dat de hoogstammen en halfstamappel- en perebomen in bepaalde gevallen een belangrijk deel van het natuurlijk milieu vormen, waarvan de instandhouding wenselijk kan zijn; dat derhalve de Luxemburgse Regering en de Nederlandse Regering dienen te worden gemachtigd maatregelen vast te stellen krachtens welke de

toekenning van de rooipremie wordt geweigerd voor hoogstammen en halfstammen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden worden gemachtigd om, voor appelbomen en perebomen, de toekenning van de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2517/69 bedoelde rooipremie die wordt verleend overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 2637/69 van de Commissie van 24 december 1969⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2565/70⁽⁴⁾, te beperken tot andere bomen dan hoogstammen en halfstammen.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt voor de na 24 november 1972 ingediende aanvragen.

Artikel 2

Deze Verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. I. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 15.
⁽²⁾ PB nr. L 266 van 25. 11. 1972, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. L 327 van 30. 12. 1969, blz. 31.
⁽⁴⁾ PB nr. L 275 van 19. 12. 1970, blz. 22.

VERORDENING (EEG) Nr. 2850/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

tot vaststelling, voor de in bijlage I, sub A en C, van Verordening (EEG) nr. 2142/70 vermelde visserijprodukten, van de ophoudprijzen geldig voor het jaar 1973

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2142/70 van de Raad van 20 oktober 1970 houdende een gemeenschappelijk ordening der markten in de sector visserijprodukten⁽¹⁾, het laatst gewijzigd door de Akte gevoegd bij het Verdrag betreffende de toetreding van de nieuwe Lid-Statens tot de Europese Economische Gemeenschap en tot de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 5, en artikel 11, lid 5,

Overwegende dat de toekenning van de financiële vergoeding bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2142/70 met name afhankelijk is gesteld van toepassing door de producentenorganisaties van een hiertoe vastgestelde ophoudprijs; dat, overeenkomstig het bepaalde in lid 4 van dit artikel, deze prijs voor elk van de in bijlage I, sub A en C, van genoemde verordening vermelde produkten moet worden vastgesteld door de aanpassingscoëfficiënt, die overeenkomt met de kwaliteitsklasse welke onmiddellijk onder de voor de vaststelling van de oriëntatieprijs gekozen klassen ligt, toe te passen op een bedrag van ten minste 60 % en ten hoogste 90 % van de oriëntatieprijs;

Overwegende dat de oriëntatieprijzen voor het jaar 1973 bij Verordening (EEG) nr. 2709/72 van de Raad van 19 december 1972⁽³⁾ zijn vastgesteld voor alle betrokken produkten;

Overwegende dat de toepassing van de ophoudregeling tot doel heeft stabilisering van de noteringen op de markten met vermindering van het ontstaan van structurele overschotten in de Gemeenschap; dat derhalve adequate steun aan alle markten moet worden bevorderd, rekening houdende met het feit dat de samenstelling van de aanvoer van markt tot markt verschilt wat betreft de handelskenmerken van de betrokken produkten; dat het voorts noodzakelijk is de ophoudprijzen op een zodanig niveau vast te stellen dat de resultaten die tot nu toe op het gebied van de stabilisering van de noteringen door de inspanningen in de Lid-Statens van de producentenorganisaties zijn bereikt, voor zover deze bijdragen

tot de verwezenlijking van de communautaire doelstellingen, niet nadelig werden beïnvloed;

Overwegende dat het om bovengenoemde redenen dienstig is voor de betrokken produkten te voorzien in differentiatie van de ophoudprijzen naar gelang van de handelskenmerken en wel door gebruikmaking van aanpassingscoëfficiënten die forfaitair het vastgestelde gemiddelde prijsverschil tussen produkten met verschillende handelskenmerken weergeven, doordat voor produkten van één vissoort één percentage van de oriëntatieprijs wordt aangehouden, namelijk voor:

	%
— haring	85
— sardines :	
a) uit de Atlantische Oceaan	85
b) uit de Middellandse Zee	85
— Noorse schelvis	90
— kabeljauw	80
— koolvis	80
— schelvis	75
— wijting	80
— makreel	85
— ansjovis	85
— schol	82
— garnalen van de Crangonsoorten	90 ;

Overwegende dat de differentiatie van de produkten naar de handelskenmerken voorts kan geschieden met gebruikmaking van de criteria aangehouden bij de vaststelling van de gemeenschappelijke handelsnormen;

Overwegende dat de coëfficiënten, die dienen om de differentiatie aan te geven naar de handelskenmerken, die zijn welke zijn opgenomen in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1623/72 van de Commissie van 28 juli 1972⁽⁴⁾;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor visserijprodukten,

⁽¹⁾ PB nr. L 236 van 27. 10. 1970, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

⁽³⁾ PB nr. L 291 van 28. 12. 1972, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB nr. L 171 van 29. 7. 1972, blz. 20.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

betrekking hebben, zijn vermeld in de bijlage bij deze
verordening. Zij gelden tot en met 31 december 1973.

*Artikel 1**Artikel 2*

De in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2142/70
bedoelde ophoudprijzen en de produkten waarop zij

Deze verordening treedt in werking op 1 januari
1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

BIJLAGE

Vissoort	Handelskenmerken ⁽¹⁾			Ophoud- prijs (R.E./t)		
	Versheidsklasse	Grootte	Presentatievorm			
Haring	alle klassen	1	in gehele staat	142		
	alle klassen	2	in gehele staat	133		
	alle klassen	3	in gehele staat	} 117		
	alle klassen	alle grootten	overige			
Sardines :	a) uit de Atlantische Oceaan	Extra, A	2	in gehele staat	284	
		Extra	3	in gehele staat	217	
		Extra	1, 4	in gehele staat	} 184	
		A	3	in gehele staat		
		A	1, 4	in gehele staat	} 116	
		B	alle grootten	in gehele staat		
	b) uit de Middellandse Zee	alle klassen	alle grootten	alle grootten	overige	
			Extra, A	2	in gehele staat	157
			Extra	3	in gehele staat	129
			Extra	1, 4	in gehele staat	} 111
A			3	in gehele staat		
A	1, 4	in gehele staat	} 83			
B	alle grootten	in gehele staat				
Noorse schelvis (Sebastes marinus)	Extra, A, B alle klassen	alle grootten	alle grootten	in gehele staat	} 267	
		alle grootten	alle grootten	overige		

Vissoort	Handelskenmerken (1)			Ophoud- prijs (R.E./t)
	Versheidsklasse	Grootte	Presentatievorm	
Kabeljauw	Extra, A, B	1, 2, 3	ontdaan van ingewanden met kop	} 232
	Extra, A	1, 2, 3	in gehele staat	
	Extra, A	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 168
	B	1, 2, 3	in gehele staat	
	Extra, A	5	ontdaan van ingewanden met kop	} 154
	B	4	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	4	in gehele staat	} 112
	B	5	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	5	in gehele staat	} 112
	B	4, 5	in gehele staat	
alle klassen	alle grootten	overige		
Koolvis	Extra, A, B	1, 2, 3	ontdaan van ingewanden met kop	} 145
	Extra, A	1, 2, 3	in gehele staat	
	Extra, A	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 121
	B	1, 2, 3	in gehele staat	
	B	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 88
	Extra, A, B	4	in gehele staat	
alle klassen	alle grootten	overige		
Schelvis	Extra, A	1, 2	in gehele staat	} 150
	Extra, A, B	1, 2, 3	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 131
	B	4	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	3, 4	in gehele staat	} 94
	B	1, 2, 3, 4	in gehele staat	
	alle klassen	alle grootten	overige	
Wijting	Extra, A, B	1, 2	ontdaan van ingewanden met kop	} 165
	Extra, A	3	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	1, 2	in gehele staat	} 149
	B	3	ontdaan van ingewanden met kop	
	Extra, A	3	in gehele staat	} 126
	Extra, A	4	ontdaan van ingewanden met kop	
	B	1, 2, 3	in gehele staat	} 92
	Extra, A	4	in gehele staat	
	B	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 92
	B	4	in gehele staat	
alle klassen	alle grootten	overige		

Vissoort	Handelskenmerken ⁽¹⁾			Ophoud- prijs (R.E./t)
	Versheidsklasse	Grootte	Presentatievorm	
Makreel	Extra	1, 2, 3	in gehele staat	} 145
	A	1, 2, 3	in gehele staat in originele kisten	
	A	1, 2	in gehele staat	
	B	1	in gehele staat	} 128
	B	2	in gehele staat	
	A	3	in gehele staat	} 119
	B	3	in gehele staat	
	Extra	4	in gehele staat	} 94
	A	4	in gehele staat in originele kisten	
A, B alle klassen	4 alle grootten	in gehele staat overige		
Ansjovis	Extra, A	2	in gehele staat	257
	Extra	1, 3	in gehele staat	} 212
	A	1	in gehele staat	
	B	1	in gehele staat	} 182
	A	3	in gehele staat	
	B	2, 3	in gehele staat	} 136
	alle klassen	alle grootten	overige	
Schol	Extra, A, B	1, 2, 3	ontdaan van ingewanden met kop	197
	Extra, A	4	ontdaan van ingewanden met kop	170
	B	4	ontdaan van ingewanden met kop	} 145
	Extra, A, B alle klassen	1, 2, 3, 4 alle grootten	in gehele staat overige	
Garnalen van de Crangonsoorten	Extra, A, B	1	enkel gekookt in water	} 382
	alle klassen	1	overige	

⁽¹⁾ De klassen van versheid, grootte en presentatie zijn diegene welke omschreven zijn ter toepassing van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2142/70.

VERORDENING (EEG) Nr. 2851/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

houdende vaststelling van de referentieprijzen geldend voor het jaar 1973 in de sector visserijprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2142/70 van de Raad van 20 oktober 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten⁽¹⁾, het laatst gewijzigd door de Akte gevoegd bij het Verdrag betreffende de toetreding van de nieuwe Lid-Statens tot de Europese Economische Gemeenschap en tot de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 6, eerste alinea,

Overwegende dat in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2142/70 onder meer is bepaald dat jaarlijks referentieprijzen worden vastgesteld voor de in bijlage I, sub A en C, en in bijlage II van die verordening genoemde produkten ;

Overwegende dat in artikel 18, lid 2, van voren genoemde verordening is bepaald dat voor de in bijlage I, sub A en C, van die verordening genoemde produkten deze referentieprijzen gelijk is aan ten minste 60 % en ten hoogste 90 % van de oriëntatieprijs ;

Overwegende dat de oriëntatieprijzen, voor de visserijprodukten genoemd in bijlage I onder A en C van Verordening (EEG) nr. 2142/70 zijn vastgesteld voor het visseizoen 1973 door Verordening (EEG) nr. 2709/72 van de Raad van 19 december 1972⁽³⁾ ;

Overwegende dat de vaststelling van de referentieprijzen een wezenlijke voorwaarde is voor de eventuele toepassing van de nodige maatregelen ter bescherming van de communautaire produktie ; dat deze maatregelen nauw verband houden met de maatregelen welke binnen de Gemeenschap worden getroffen om de markten te stabiliseren, met name door toepassing van het stelsel van de ophoudprijzen beneden dewelke de producentenorganisaties de door hun leden aangevoerde produkten niet verkopen ; dat de referentieprijzen moet worden vastgesteld door op de oriëntatieprijs een percentage toe te passen dat binnen de grenzen voor de vaststelling van de ophoudprijs ligt ; dat in dit geval bij de bepaling

van het percentage met name rekening moet worden gehouden met de structuur van de vraag en van de aanvoer op de markt ;

Overwegende dat er, gezien de hierboven naar voren gebrachte motieven, aanleiding toe bestaat voor de referentieprijzen het niveau der ophoudprijzen aan te houden voor zover deze binnen de met dit doel vastgestelde grenzen liggen, en in de andere gevallen het laagst toelaatbare niveau ;

Overwegende dat voor de in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 2142/70 genoemde produkten de referentieprijzen moeten worden afgeleid van de oriëntatieprijs voor die produkten en dat zij moeten worden vastgesteld aan de hand van het prijspeil waarop het mogelijk wordt interventie maatregelen voor deze produkten te gaan nemen ; dat derhalve de referentieprijzen voor deze produkten op 85 % van de oriëntatieprijzen dienen te worden vastgesteld ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor visserijprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De referentieprijzen voor de produkten van bijlage I, sub A en C, en van bijlage II van Verordening (EEG) nr. 2142/70 worden vastgesteld op het niveau gepubliceerd in de bijlage bij onderhavige verordening.

Deze prijzen hebben betrekking op de onmiddellijk onder de voor de vaststelling van de oriëntatieprijs gekozen kwaliteitsklasse liggende klasse en beantwoorden aan de prijzen van het produkt voor het stadium van de eerste verkoop in de groothandel na ontschepping in de havens van de Gemeenschap.

Deze prijzen gelden tot en met 31 december 1973.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. L 236 van 27. 10. 1970, blz. 5.⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.⁽³⁾ PB nr. I. 291 van 28. 12. 1972, blz. 7.

BIJLAGE

I. Referentieprijzen voor de produkten genoemd in bijlage I, sub A en C, van Verordening (EEG) nr. 2142/70

Produkt	Referentieprijs (in R.E./t)
1. Haring	142
2. Sardines	
a) uit de Atlantische Oceaan	284
b) uit de Middellandse Zee	157
3. Noorse schelvis (<i>Sebastes marinus</i>)	267
4. Kabeljauw	232
5. Koolvis	145
6. Schelvis	150
7. Wijting	172
8. Makreel	145
9. Ansjovis	257
10. Schol	197
11. Garnalen van de Crangon-soorten	425

II. Referentieprijzen voor de produkten genoemd in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 2142/70

Produkt	Referentieprijs (in R.E./t)
1. Sardines	187
2. Zeebrasem voor de soort <i>Dentex dentex</i> en van de <i>Pagellus</i> -soorten	519
3. Pijlinktvissen van de soorten <i>Loligo</i> , <i>Ommastrophes sagittatus</i> , <i>Todarodes sagittatus</i> , <i>Illex coindetii</i>	935
4. Inktvissen van de soorten <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiola rondeleti</i>	553
5. Achtarmige inktvissen van de <i>Octopus</i> -soorten	400

VERORDENING (EEG) Nr. 2852/72 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

houdende vaststelling van de restitutie bij de produktie voor olijfolie die gebruikt wordt voor de vervaardiging van bepaalde vis- en groenteconserven

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad
van 22 september 1966, houdende de totstandbren-
ging van een gemeenschappelijke ordening der
markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1547/72 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening nr. 162/66/EEG van de Raad
van 27 oktober 1966 betreffende het handelsverkeer
in oliën en vetten tussen de Gemeenschap en
Griekenland ⁽³⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 155/71 van de Raad
van 26 januari 1971 betreffende de restitutie bij de
produktie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de
vervaardiging van bepaalde conserven ⁽⁴⁾, met name
op artikel 3, lid 1,

Overwegende dat artikel 2 van Verordening (EEG)
nr. 155/71 bepaalt dat een restitutie bij de produktie
wordt verleend voor olijfolie die voor de vervaardi-
ging van bepaalde vis- en groenteconserven wordt
gebruikt ;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, lid 1, van
bovengenoemde verordening de restitutie alle twee
maanden moet worden vastgesteld ; dat uit hoofde
van lid 2 van dit artikel het bedrag van de restitutie
gelijk is aan het rekenkundig gemiddelde van het
variabele element van de heffingen bij invoer van
olijfolie van de onderverdeling ex 15.07 A I a) van
het gemeenschappelijk douanetarief tijdens de pe-
riode van de zestiende dag van de derde maand tot
en met de vijftiende dag van de laatste maand

vooraangaande aan die waarin de restitutie van toe-
passing wordt ;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5 van
Verordening (EEG) nr. 615/71 van de Commissie van
24 maart 1971 houdende nadere regelen inzake de
restitutie bij de produktie voor olijfolie die wordt
gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conser-
ven ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2503/
71 ⁽⁶⁾, de vroeger vastgestelde restitutie ongewijzigd
blijft wanneer het verschil tussen deze restitutie en
het hierboven bedoelde gemiddelde gelijk is aan of
kleiner dan 0,5 rekeneenheid ; dat de restitutie
evenwel op 0 dient te worden vastgesteld wanneer
het gemiddelde gelijk is aan 0 ;

Overwegende dat voor de periode van 16 oktober
1972 — 15 december 1972 de op de invoer van
bovenbedoelde olijfolie toegepaste heffingen zijn
vastgesteld bij de Verordeningen : (EEG) nr. 2190/72,
(EEG) nr. 2232/72, (EEG) nr. 2276/72, (EEG) nr.
2325/72, (EEG) nr. 2343/72, (EEG) nr. 2393/72,
(EEG) nr. 2415/72, (EEG) nr. 2519/72, (EEG) nr.
2580/72, (EEG) nr. 2600/72, (EEG) nr. 2638/72,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :

Artikel 1

Voor de maanden januari en februari 1973 is het
bedrag van de restitutie bij de produktie bedoeld in
artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 155/71 gelijk
aan 0,000 rekeneenheid per 100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari
1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 165 van 21. 7. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. 197 van 29. 10. 1966, blz. 3393/66.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 28. 2. 1971, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB nr. L 71 van 25. 3. 1971, blz. 12.

⁽⁶⁾ PB nr. L 258 van 23. 11. 1971, blz. 10.

BESCHIKKING Nr. 2853/72/EGKS VAN DE COMMISSIE
van 29 december 1972

tot wijziging van Beschikking nr. 5/59 van 21 januari 1959 inzake de mogelijkheid van uitstel van betaling van de door de kolenmijnondernemingen op grond van de heffing verschuldigde bedragen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op de artikelen 49 en 50,

Overwegende dat de Hoge Autoriteit bij Beschikking nr. 5/59 van 21 januari 1959 ⁽¹⁾ de voorwaarden heeft vastgesteld waaronder het uitstel van betaling van toepassing is op de opgeslagen hoeveelheden steenkolen, steenkoolcokes, steenkoolbriketten welke de op 31 december 1957 aanwezige, als normaal beschouwde voorraden, te boven gaan;

Overwegende dat als gevolg van de uitbreiding van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal op 1 januari 1973 een nieuwe definitie van de normale voorraden nodig is en dat hierin wordt voorzien door Beschikking nr. 2854/72/EGKS van de Commissie van 29 december 1972;

Overwegende evenwel dat de betaling van de heffingen waarvoor tot 31 december 1972 tijdelijk uitstel van betaling is verleend op grond van de hierboven bedoelde Beschikking nr. 5/59, naarmate van de onttrekking aan de voorraden dient te geschieden, met dien verstande dat de hierop betrekking hebbende maatregelen blijven gelden zolang er nog uitzonderlijke voorraden zijn welke tijdens het beschouwde tijdvak werden opgeslagen;

Overwegende dat derhalve in de artikelen van de hierboven bedoelde Beschikking nr. 5/59 betreffende de opeisbaarheid van de heffingen bij voorraadonttrekking (artikel 2) en de verzoeken om uitstel van betaling (artikel 4, eerste lid) dient gepreciseerd te worden dat de hierin bedoelde opgeslagen hoeveelheden die zijn voor het tijdvak gaande van 1 februari 1959 tot 31 december 1972,

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie
De Voorzitter
S. L. MANSHOLT

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN :

Artikel 1

Artikel 2 van de Beschikking nr. 5/59 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Indien een onderneming hoeveelheden aan de voorraden onttrekt, is de op deze hoeveelheden betrekking hebbende heffing op de 25e van de daaropvolgende maand verschuldigd.

De heffingsbedragen waarvoor tijdelijk uitstel van betaling is verleend in de periode vóór 31 december 1972 en waarvan de betaling op deze datum nog niet heeft plaatsgevonden, worden in volgorde van ontstaan opeisbaar naarmate hoeveelheden aan de voorraden worden onttrokken, rekening houdend met de op het tijdstip van de opslag van kracht zijnde schaal.”

Artikel 2

Het eerste lid van artikel 4 van Beschikking nr. 5/59 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„1. Verzoeken om uitstel tot betaling van de heffingen op produkten welke in het tijdvak van 1 februari 1959 tot 31 december 1972 zijn opgeslagen, dienen op de 20e van iedere maand voor de voorafgaande maand bij het bureau Heffingen van de Commissie te worden ingediend.

In deze verzoeken dienen te worden vermeld :

- de op de laatste dag van de voorafgaande maand opgeslagen hoeveelheden,
- de op de laatste dag van de voorlaatste maand opgeslagen hoeveelheden.”

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB nr. 5 van 27. 1. 1959, blz. 109/59.

BESCHIKKING Nr. 2854/72/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1972

inzake de mogelijkheid van uitstel van betaling van de door de kolenmijnondernemingen op grond van de heffing verschuldigde bedragen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN :

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op de artikelen 49 en 50,

Overwegende dat bij de ondernemingen der kolenmijnindustrie ernstige afzetmoeilijkheden heersen, welke in verscheidene bekkens van de Gemeenschap leiden tot de vorming van buitengewoon grote voorraden steenkolen, steenkoolcokes en steenkoolbriketten ;

Overwegende dat overeenkomstig het beginsel van artikel 4 bis van Beschikking nr. 2/52 houdende de wijze van vaststelling en inning van de heffingen zoals die werd aangevuld bij Beschikking nr. 4/59⁽¹⁾, de betrokken ondernemingen de mogelijkheid dient te worden geboden voor de opgeslagen produktie, uitstel van betaling der op grond van de heffing verschuldigde bedragen te verkrijgen tot aan het tijdstip waarop over deze voorraden wordt beschikt ;

Overwegende dat, met het oog op de tenuitvoerlegging van dergelijke maatregelen, de ondernemingen dienen te worden verplicht tot het verstrekken van opgaven met betrekking tot hun voorraden ; dat indien een onderneming na het verkrijgen van uitstel van betaling geen verdere opgaven over de ontwikkeling van haar voorraden verstrekt, ervan kan worden uitgegaan dat zij over haar voorraden heeft beschikt ;

Overwegende dat de normale voorraden kunnen worden geraamd op 3 % van de aan de heffing onderworpen maandproduktie en dat het uitstel van de betaling der heffing derhalve van toepassing dient te zijn op de opgeslagen hoeveelheden welke dit percentage van de maandproduktie te boven gaan ;

Overwegende dat zodra hoeveelheden aan de voorraden worden onttrokken deze in volgorde van ontstaan dienen in mindering te worden gebracht van de hoeveelheden waarvoor uitstel van betaling is verleend, rekening houdend met de op het tijdstip van de opslag van kracht zijnde schaal,

Artikel 1

1. Tot nader order wordt aan de kolenmijnondernemingen op hun verzoek uitstel van betaling der heffing verleend op hun aan de heffing onderworpen produktie welke na 31 december 1972 op voorraad is genomen, in de mate waarin de voorraad groter is dan 3 % van de aan de heffing onderworpen maandproduktie. Bij de bepaling van de opgeslagen voorraden worden steenkolen, steenkoolcokes en steenkoolbriketten in aanmerking genomen, met uitzondering van kolenslik. Steenkoolcokes worden in de verhouding 1: 1,33 tot steenkooleenheden herleid.

2. Over de bedragen waarvoor uitstel van betaling is verleend, wordt tot aan de vervaldag geen rente berekend.

Artikel 2

Indien een onderneming hoeveelheden aan de voorraden onttrekt en zolang nog uitgestelde bedragen voor opgeslagen hoeveelheden verschuldigd zijn, is de op deze hoeveelheden betrekking hebbende heffing op de 25e van de daaropvolgende maand verschuldigd.

Artikel 3

1. Verzoeken om uitstel van betaling van de heffingen op produkten welke na 31 december 1972 zijn opgeslagen, dienen, voor de eerste maal op 20 februari 1973, op de 20e van iedere maand voor de voorafgaande maand bij het bureau Heffingen te worden ingediend. In deze verzoeken dienen te worden vermeld :

- de op de laatste dag van de voorafgaande maand opgeslagen hoeveelheden,
- de op de laatste dag van de voorlaatste maand opgeslagen hoeveelheden.

2. De onderneming welke het verzoek indient, is gemachtigd het bedrag waarvoor zij uitstel van betaling verzoekt, af te trekken van het op de 25e van dezelfde maand opvorderbare heffingsbedrag.

Artikel 4

1. Zolang aan een onderneming op grond van deze beschikking uitstel van betaling van heffingen-

(¹) PB nr. 5 van 27. 1. 1969, blz. 108-59.

bedragen is verleend, dient zij op de 20e van elke maand aan het bureau Heffingen een opgave te verstrekken van de op de laatste dag van de voorafgaande maand opgeslagen voorraden.

2. Indien een dergelijke opgave niet wordt verstrekt, kan de Commissie zich op het standpunt stellen dat de onderneming in de zin van artikel 2 over haar voorraden heeft beschikt.

Artikel 5

Indien opzettelijk onjuiste opgaven worden verstrekt, worden de in artikel 47, derde alinea, van het Verdrag vermelde sancties toegepast.

Artikel 6

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 1973.

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 30 oktober 1972

houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp

(72/451/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 113, 114 en 228,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de Overeenkomst betreffende de voedselhulp heeft gesloten ⁽¹⁾;

Overwegende dat het Koninkrijk Afghanistan bij schrijven van 26 juli 1970 een verzoek om voedselhulp heeft ingediend;

Overwegende dat, gezien de toestand waarin Afghanistan zich ten aanzien van de bevoorrading met graan bevindt, aan dit land in het kader van het programma voor voedselhulp van de Gemeenschap voor 1970/1971 bij wijze van gift 10 000 ton zachte tarwe dient te worden toegekend,

BESLUIT :

Artikel 1

Namens de Europese Economische Gemeenschap wordt tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan een Overeenkomst betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp gesloten, waarvan de tekst aan het onderhavige besluit is gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen, die de Overeenkomst mogen ondertekenen, en hun de bevoegdheid te verlenen, die nodig is om de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Luxemburg, 30 oktober 1972.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. LARDINOIS

⁽¹⁾ PB nr. L 66 van 23. 3. 1970, blz. 1.

OVEREENKOMST

tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
enerzijds,

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK AFGHANISTAN,
anderzijds,

HEBBEN BESLOTEN deze Overeenkomst te sluiten en hebben daartoe als gevolmachtigden aangewezen :

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN :

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK AFGHANISTAN :

DIE OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT :

Artikel I

Overeenkomstig het door de Raad genomen besluit, levert de Europese Economische Gemeenschap aan het Koninkrijk Afghanistan, hierna „ontvangend land” genoemd, in het kader van haar programma voor voedselhulp met graan voor het jaar 1970/1971 als gift een hoeveelheid van 10 000 ton zachte tarwe.

De leveringen vinden plaats in nieuwe jute zakken met nettogewicht van 50 kilogram, f.o.b. havens van de Gemeenschap.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen deelt de havens van inlading, de data van de beschikbaarstelling in bedoelde havens alsmede het dagelijkse laadtempo tijdig per brief, per telex of telegrafisch aan het ontvangend land mede.

De bepalingen inzake de verantwoordelijkheid van de Europese Economische Gemeenschap en van het ontvangend land betreffende respectievelijk de levering en het in ontvangst nemen f.o.b. zijn opgenomen in de bijlage welke een integrerend deel uitmaakt van deze Overeenkomst.

Artikel II

Het ontvangend land verplicht zich ertoe, alle nodige maatregelen te nemen voor het vervoer van de

zachte tarwe van de havens van inlading naar de plaatsen van bestemming.

Het verplicht zich ertoe, met de grootst mogelijke zorg ernaar te streven dat de gunning van het zeevervoer geen afbreuk doet aan de vrije werking van een billijke concurrentie. Ten aanzien van de problemen die zich in dit verband kunnen voordoen, wordt overleg gepleegd uit hoofde van artikel VIII van deze Overeenkomst.

Artikel III

Het ontvangend land verplicht zich ertoe, de in het kader van de voedselhulp ontvangen tarwe voor consumptieve doeleinden aan te wenden en voor de verkoop ervan op zijn markt de prijzen toe te passen die op deze markt voor produkten van vergelijkbare kwaliteit normaal worden gebezigd.

De opbrengst van deze verkoop, verminderd met de kosten van aanbreng en de normale kosten voor commercialisatie op de markt van het ontvangend land, wordt op een bijzondere rekening gestort, welke bestemd is ter dekking van de uitgaven die door dit land worden gedaan voor de financiering van ontwikkelingsprojecten.

Artikel IV

De Partijen bij de Overeenkomst verplichten zich ertoe, deze zodanig uit te voeren dat aan de normale structuur van de nationale produktie en van de internationale handel geen nadeel wordt berokkend. Zij nemen daartoe de nodige maatregelen om te verzekeren dat de leveringen in het kader van de voedselhulp een aanvulling zijn op, en niet in de plaats komen van de handelstransacties die zonder dergelijke leveringen redelijkerwijs te verwachten zijn.

Artikel V

Het ontvangend land neemt alle dienstige maatregelen ter voorkoming van de wederuitvoer zowel van de als gift ontvangen zachte tarwe als van de bij eerste verwerking van dit graan verkregen produkten en van de van die tarwe afkomstige nevenprodukten, alsmede van de al dan niet commerciële uitvoer, gedurende een periode van zes maanden vanaf de laatste levering, zowel van de ter plaatse geproduceerde zachte tarwe die met het als gift ontvangen graan overeenkomt, als van de bij eerste verwerking van deze tarwe verkregen produkten en van de van deze tarwe afkomstige nevenprodukten.

Artikel VI

Het ontvangend land verplicht zich ertoe, de wijze van uitvoering van deze Overeenkomst ter kennis van de Europese Economische Gemeenschap te brengen. Daartoe verstrekt het aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen de volgende gegevens :

1. vervoer : grensplaatsen van het ontvangend land en data van aankomst van de goederen ; aard, hoeveelheden en kwaliteit van de aan de grens van het ontvangend land ontvangen produkten ;

2. in de handel brengen : verkochte hoeveelheden ; wijze van in de handel brengen ; toegepaste verkoopprijzen ;
3. stand van de bijzondere rekening die werd geopend met de opbrengst van de verkoop, in plaatselijke valuta, van de in het kader van de voedselhulp geleverde zachte tarwe ;
4. uit de middelen van de bijzondere rekening gefinancierde projecten ; aandeel van deze financiële bijdrage in de totale financiering van de projecten.

Artikel VII

De in artikel VI bedoelde gegevens worden binnen de volgende termijnen medegedeeld :

- met betrekking tot het vervoer : uiterlijk 30 dagen na ontvangst van de goederen aan de grens van het ontvangend land ;
- met betrekking tot de overige gegevens : een overzicht van de situatie per 31 december van elk jaar wordt vóór 15 januari van het volgende jaar medegedeeld totdat de bijzondere rekening volledig is uitgeput.

Artikel VIII

Wanneer een van de Partijen bij de Overeenkomst daarom verzoekt, plegen deze onderling overleg over alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze Overeenkomst.

Artikel IX

Deze Overeenkomst is opgesteld in twee exemplaren, in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

*BIJLAGE***Bepalingen inzake het beschikbaar stellen van de zachte tarwe in de havens van inlading**

Voor de juiste uitvoering van de Overeenkomst, inzonderheid van artikel I, komen de Partijen bij de Overeenkomst het volgende overeen :

Artikel 1

Behoudens het bepaalde in artikel 3, zesde alinea, is de levering verricht op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de haven van inlading daadwerkelijk zijn gepasseerd ; alle kosten voor gevelingschotten en stuwen komen ten laste van het ontvangend land.

Artikel 2

Behoudens het bepaalde in artikel 3, zesde alinea, gaan de risico's van de Europese Economische Gemeenschap over op het ontvangend land op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de haven van inlading daadwerkelijk zijn gepasseerd.

Artikel 3

Het ontvangend land moet de schepen die de goederen moeten opladen, tijdig beschikbaar stellen en aan de

Europese Economische Gemeenschap aanduiden, zodat de verschepingsdata die worden aangegeven overeenkomstig artikel I van de Overeenkomst, worden nagekomen.

De aanduiding van het schip door het ontvangend land moet ten minste zeven volle dagen vóór de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven geschieden. Genoemd land is verantwoordelijk voor de eventuele gevolgen van verzuim of vertraging bij de aanduiding van het schip.

Het ontvangend land moet in de charterpartij een bepaling opnemen waarbij de kapitein wordt verplicht, de Europese Economische Gemeenschap ten minste 72 uren van tevoren in kennis te stellen van de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven.

De goederen moeten in de aangeduide haven ter beschikking van het ontvangend land worden gehouden vanaf de datum waarop het schip voor belading gereed wordt verklaard. Ingeval de Europese Economische Gemeenschap de goederen niet tijdig voor belading beschikbaar stelt, komen alle gevolgen daarvan, met name overliggelden en/of foutvracht voor rekening van de Europese Economische Gemeenschap.

In geval van vertraging van het door het ontvangend land aangeduide schip in de haven van inlading of van onmogelijkheid tot belading van het schip, waarbij de belading niet binnen de overeenkomstig artikel I van de Overeenkomst aangegeven termijn kan geschieden, verblijven de goederen voor rekening en voor risico van het ontvangend land.

Ingeval het ontvangend land het schip met passende tonnenmaat niet ter beschikking stelt binnen de termijn, die zal worden aangegeven overeenkomstig artikel I van de Overeenkomst, wordt het geacht in gebreke te zijn, tenzij het uiterlijk op de laatste dag van de voor de levering bepaalde termijn, telegrafisch aan de Europese Economische Gemeenschap mededeelt, dat het verzoekt om verlenging van deze termijn. Wanneer aldus om verlenging is gevraagd, houdt de Europese Economische Gemeenschap de goederen voor rekening van het ontvangend land in bewaring; de kosten in verband hiermede komen ten laste van dat land.

Het ontvangend land is verantwoordelijk voor de gevolgen die kunnen voortvloeien uit de omstandigheid dat het een schip ter beschikking stelt waarvan de afmetingen niet in overeenstemming zijn met de mogelijkheden van belading in de betrokken haven van inlading.

Artikel 4

Voor de overeenkomstig artikel I van de Overeenkomst aangegeven hoeveelheden geldt bij inlading een tolerantie van 5 %, evenwel zonder dat de totale hoeveelheid van 10 000 ton mag worden overschreden.

Wanneer evenwel te hoeveelheid die ter beschikking is gesteld om in een bepaald schip te worden geladen, niet geheel aan boord kan worden gebracht ingevolge omstandigheden buiten de wil van de Europese Economische Gemeenschap, wordt het resterende gedeelte dat niet binnen de gestelde termijn aan boord kon worden gebracht, op kosten van het ontvangend land opgeslagen en in het volgende schip geladen.

Indien het ontvangend land binnen een termijn van 15 volle dagen aan de Europese Economische Gemeenschap mededeelt, dat het bovengenoemd resterend gedeelte niet afneemt, blijven de ontstane verladings- en opslagkosten ten laste van het ontvangend land tot op het ogenblik waarop het mededeelt dat het van dit resterende gedeelte afziet.

In dit geval kan de Europese Economische Gemeenschap oordelen dat zij haar verplichtingen ten opzichte van het ontvangend land is nagekomen.

Artikel 5

Zodra de goederen aan boord van het schip zijn, moet de Europese Economische Gemeenschap het ontvangend land onverwijld in kennis stellen van de datum van inlading en van de verladen hoeveelheid en kwaliteit zoals waargenomen bij het inladen en vermeld in het cognosement van het schip.

Artikel 6

Alle kosten die ontstaan na de levering van de goederen, vanaf het ogenblik waarop zij daadwerkelijk de reling van het schip zijn gepasseerd, komen ten laste van het ontvangend land.

Artikel 7

De Partijen bij de Overeenkomst behouden zich het recht voor, een of meer gevolmachtigden aan te stellen voor de uitvoering van de Overeenkomst.

Het ontvangend land wijst voor de goede gang van zaken in elke haven van inlading een vertegenwoordiger aan.

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan

De Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Afghanistan betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp, tot sluiting waarvan de Raad op 30 oktober 1972 heeft besloten, is op 13 november 1972 te Brussel ondertekend.

namens de Raad van de Europese Gemeenschappen door de heer J.H. Lubbers, Gevolmachtigd Minister, Voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers (plaatsvervangers), alsmede door de heer Jean Durieux, Directeur bij het Directoraat-generaal Ontwikkelingshulp van de Commissie der Europese Gemeenschappen ;

namens de Regering van het Koninkrijk Afghanistan door Dr. Sultan Hamid Zekria, Adviseur en Zaakgelastigde a.i. van de Ambassade van dat land te Parijs.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 30 oktober 1972

houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp

(72/452/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 113, 114 en 228,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap een verklaring inzake voorlopige toepassing van de Overeenkomst betreffende de voedselhulp voor 1971 heeft afgelegd ; dat deze Overeenkomst vanaf 1 juli 1971 van toepassing is ;

Overwegende dat de Republiek Bangla Desh met een schrijven d.d. 23 maart 1972 een verzoek om voedselhulp heeft ingediend ;

Overwegende dat, gezien de toestand waarin de Republiek Bangla Desh zich ten aanzien van de bevoorrading met graan bevindt, aan dit land in het kader van het voedselhulpprogramma van de Gemeenschap voor 1971/1972 bij wijze van gift 60 000 ton zachte tarwe dient te worden toegekend,

BESLUIT :

Artikel 1

Namens de Europese Economische Gemeenschap wordt tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh een Overeenkomst betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp gesloten, waarvan de tekst aan dit besluit is gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om de Overeenkomst te ondertekenen, en hun de bevoegdheid te verlenen die nodig is om de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Luxemburg, 30 oktober 1972.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

P. LARDINOIS

OVEREENKOMST

tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh
betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
enerzijds,

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK BANGLA DESH,
anderzijds,

HEBBEN BESLOTEN deze Overeenkomst te sluiten en hebben daartoe als gevolmachtigden
aangewezen :

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN :

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK BANGLA DESH :

DIE OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT OMTRENT DE VOLGENDE
BEPALINGEN :

Artikel I

In het kader van haar programma voor voedselhulp in de vorm van graan voor het jaar 1971/1972 levert de Europese Economische Gemeenschap de Republiek Bangla Desh, hierna aan te duiden als het „begunstigde land”, als gift een hoeveelheid van 60 000 ton zachte tarwe.

Artikel II

De leveringen geschieden onverpakt, c.i.f. loshavens van het begunstigde land.

Artikel III

De verplichtingen en verantwoordelijkheden van de Europese Economische Gemeenschap en van het begunstigde land betreffende met name de levering en het in ontvangst nemen zijn omschreven in de bijlage, die een integrerend deel uitmaakt van deze Overeenkomst.

Artikel IV

Het begunstigde land verbindt zich ertoe, alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor het vervoer van het geleverde produkt van de loshavens naar de plaatsen van bestemming.

Artikel V

Het begunstigde land verbindt zich ertoe, het in het kader van de voedselhulp verstrekte produkt voor consumptieve doeleinden aan te wenden en gratis aan de noodlijdende bevolking uit te delen.

Artikel VI

De Partijen bij de Overeenkomst verbinden zich ertoe, deze zodanig uit te voeren dat aan de normale structuur van de nationale produktie en van de internationale handel geen nadeel wordt berokkend. Zij nemen daartoe de maatregelen, nodig om te waarborgen dat de leveringen in het kader van de voedselhulp een aanvulling vormen op, en niet in de plaats komen van, de handelstransacties die zonder dergelijke leveringen redelijkerwijs te verwachten zijn.

Artikel VII

Het begunstigde land neemt alle dienstige maatregelen ter voorkoming van :

- de wederuitvoer van het als voedselhulp ontvangen produkt en van de hiervan afkomstige produkten en nevenprodukten ;
- de al dan niet commerciële uitvoer, gedurende een periode van zes maanden vanaf de laatste le-

vering, zowel van het ter plaatse voortgebrachte produkt dat met het als voedselhulp ontvangen produkt overeenkomt, als van de van dit produkt afkomstige produkten en nevenprodukten.

Artikel VIII

Het begunstigde land verbindt zich ertoe, de wijze van uitvoering van deze Overeenkomst ter kennis van de Europese Economische Gemeenschap te brengen. Daartoe verstrekt zij aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen de volgende gegevens :

- uiterlijk dertig dagen na lossing van elke lading : aankomsthavens en -data van het schip ; aard, hoeveelheid en kwaliteit van de geloste produkten ; datum waarop de lossing is beëindigd ;
- om de drie maanden totdat de in het kader van de voedselhulp geleverde hoeveelheden volledig

zijn verbruikt : overzicht van de situatie met name betreffende het aantal en de hoedanigheid van de begunstigden, uitgedeelde hoeveelheden, plaats en wijze van uitdeling.

Artikel IX

Wanneer een van de Partijen bij de Overeenkomst daarom verzoekt, plegen zij onderling overleg over alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze Overeenkomst.

Artikel X

Deze Overeenkomst is opgesteld in twee exemplaren, in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE

Bepalingen inzake het beschikbaar stellen van zachte tarwe in de loshavens

Voor de juiste uitvoering van de Overeenkomst, inzonderheid van artikel II, komen de Partijen bij de Overeenkomst het volgende overeen :

Artikel 1

De levering is verricht op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de loshaven daadwerkelijk zijn gepasseerd,

Artikel 2

De risico's gaan van de Europese Economische Gemeenschap over op het begunstigde land op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de loshaven daadwerkelijk zijn gepasseerd.

Artikel 3

De Europese Economische Gemeenschap moet aan het begunstigde land de schepen die de goederen moeten vervoeren tijdig ter beschikking stellen en deze alsmede de loshavens en de data van de terbeschikkingstelling van de goederen in genoemde havens tijdig aanduiden.

De aanduiding van het schip door de Europese Economische Gemeenschap moet ten minste zeven volle dagen vóór de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven geschieden. De Europese Economische Gemeenschap is aansprakelijk voor de eventuele gevolgen van vertraging bij aanduiding van het schip.

De Europese Economische Gemeenschap moet in de charterpartij een bepaling opnemen waarbij de kapitein ertoe wordt verplicht, het begunstigde land ten minste

tweeënzeventig uren van tevoren in kennis te stellen van de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven.

Artikel 4

Voor de overeenkomstig artikel I van de Overeenkomst aangegeven hoeveelheid geldt bij lossing een tolerantie van 5 %, evenwel zonder dat de totale hoeveelheid van 60 000 ton zachte tarwe mag worden overschreden.

Artikel 5

Zodra de goederen aan boord van het schip zijn, moet de Europese Economische Gemeenschap het begunstigde land onverwijld in kennis stellen van de datum van inlading en van de opgeladen hoeveelheid en kwaliteit, zoals waargenomen bij het inladen en vermeld in het cognossement van het schip.

Artikel 6

Alle kosten die ontstaan na de levering van de goederen, dat wil zeggen vanaf het ogenblik waarop zij daadwerkelijk de reling van het schip in de loshaven zijn gepasseerd, komen ten laste van het begunstigde land.

Artikel 7

De Partijen bij de Overeenkomst behouden zich het recht voor, een of meer gevolmachtigden aan te stellen voor de uitvoering van de Overeenkomst. Het begunstigde land wijst voor de goede gang van zaken in elke loshaven een vertegenwoordiger aan.

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh

De Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Bangla Desh betreffende de levering van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp, tot sluiting waarvan de Raad op 30 oktober 1972 heeft besloten, is op 20 november 1972 te Brussel ondertekend

namens de Raad van de Europese Gemeenschappen door de heer E.M.J.A. Sassen, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur, Voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers, alsmede door de heer Hans Broder Krohn, Directeur-generaal voor Ontwikkelingshulp van de Commissie der Europese Gemeenschappen ;

namens de Regering van de Republiek Bangla Desh door de heer A.F.M. Abul Fateh, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur van dat land te Parijs.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 30 oktober 1972

houdende sluiting van een Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van meel van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp

(72/453/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 113, 114 en 228,

Gezien de aanbeveling van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de Overeenkomst betreffende de voedselhulp heeft gesloten ⁽¹⁾ ;

Overwegende dat het Internationaal Comité van het Rode Kruis bij schrijven van 11 november 1971 een verzoek om voedselhulp heeft ingediend ;

Overwegende dat het, om aan de behoeften van de bevolking van Bangla Desh tegemoet te komen, aanbeveling verdient het Internationaal Comité van het Rode Kruis een hoeveelheid levensmiddelen die overeenkomt met 28 000 ton onverwerkt graan ter beschikking te stellen in het kader van het programma voor voedselhulp van de Gemeenschap voor 1970/1971,

BESLUIT :

Artikel 1

Namens de Europese Economische Gemeenschap wordt tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis een Overeenkomst betreffende de levering van meel van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp gesloten, waarvan de tekst aan het onderhavige besluit is gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen, die de Overeenkomst mogen ondertekenen, en hun de bevoegdheid te verlenen, die nodig is om de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Luxemburg, 30 oktober 1972.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

P. LARDINOIS

⁽¹⁾ PB nr. L 66 van 23. 3. 1970, blz. 1.

OVEREENKOMST

tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van graan in het kader van de voedselhulp ten gunste van de bevolking van Bangla Desh

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

enerzijds,

HET INTERNATIONAAL COMITÉ VAN HET RODE KRUIS,

anderzijds,

HEBBEN BESLOTEN deze Overeenkomst te sluiten en hebben daartoe als vertegenwoordigers aangewezen :

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN :

HET INTERNATIONAAL COMITÉ VAN HET RODE KRUIS :

DIE OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT :

Artikel I

In het kader van haar programma voor voedselhulp met graan voor het jaar 1970/1971, levert de Europese Economische Gemeenschap aan het Internationaal Comité van het Rode Kruis als gift een hoeveelheid produkten die overeenkomt met 28 000 ton zachte tarwe.

Artikel II

De hoeveelheid van 28 000 ton zachte tarwe zal in de vorm van 18 543 ton meel van zachte tarwe worden geleverd.

De leveringen vinden plaats in nieuwe katoenen zakken met een netto gewicht van 50 kilogram c.i.f. haven van ontschepping van Bangla Desh.

Artikel III

De bepalingen inzake de verplichtingen en de verantwoordelijkheid van de Europese Economische Gemeenschap en van het Internationaal Comité van het Rode Kruis met name die welke betrekking hebben op de levering en het in ontvangst nemen c.i.f. zijn opgenomen in de bijlage, welke een integrerend deel uitmaakt van deze Overeenkomst.

Artikel IV

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis verplicht zich ertoe, alle nodige maatregelen te nemen voor het vervoer van het meel van zachte tarwe van de haven van ontschepping naar de plaatsen van bestemming.

Artikel V

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis verplicht zich ertoe, het in het kader van de voedselhulp verstrekte meel van zachte tarwe voor consumptieve doeleinden aan te wenden en gratis te verdelen onder die bevolkingsgroepen, die het in zijn bijstandprogramma heeft opgenomen.

In voorkomend geval kan het Internationaal Comité van het Rode Kruis onder zijn verantwoordelijkheid deze actie geheel of ten dele laten uitvoeren door het Rode Kruis van Bangla Desh.

Artikel VI

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis verplicht zich ertoe, de wijze van uitvoering van deze Overeenkomst ter kennis van de Europese Economische Gemeenschap te brengen. Daartoe verstrekt het

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen de volgende gegevens :

1. Vervoer : aankomsthavens, en -data van de schepen, aard hoeveelheid en kwaliteit van de geloste produkten ; datum waarop de lossing is beëindigd ;
2. Verdeling : periodieke overzichten van de situatie waarin met name het aantal begunstigden, de verdeelde hoeveelheden, het tempo en de wijze van verdeling worden aangeduid.

Artikel VII

De in artikel VI bedoelde gegevens worden binnen de volgende termijnen verstrekt :

- met betrekking tot het vervoer : uiterlijk 30 dagen na lossing van elke lading ;
- met betrekking tot de verdeling : een maand na lossing en vervolgens om de twee maanden totdat de in het kader van de voedselhulp geleverde hoeveelheden volledig zijn verbruikt.

Artikel VIII

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis mag de Liga van Rode Kruisverenigingen met de algehele of gedeeltelijke uitvoering van deze Overeenkomst belasten.

Artikel IX

Wanneer een van de Partijen bij de Overeenkomst daarom verzoekt, plegen zij onderling overleg over alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze Overeenkomst.

In geval zich nieuwe omstandigheden voordoen, beslissen de Partijen bij de Overeenkomst gezamenlijk over de in deze Overeenkomst aan te brengen wijzigingen.

Artikel X

Deze Overeenkomst is opgesteld in twee exemplaren, in de Duitse, de Franse, de Italiaanse, en de Nederlandse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE

Bepalingen inzake het beschikbaar stellen van meel van zachte tarwe in de havens van lossing

Voor de juiste uitvoering van de Overeenkomst, inzonderheid van artikel II, komen de Overeenkomstsluitende Partijen het volgende overeen :

Artikel 1

De levering is verricht op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de haven van lossing daadwerkelijk zijn gepasseerd.

Artikel 2

De risico's gaan van de Europese Economische Gemeenschap over op het Internationaal Comité van het Rode Kruis op het tijdstip waarop de goederen de reling van het schip in de haven van lossing daadwerkelijk zijn gepasseerd.

Artikel 3

De Europese Economische Gemeenschap moet de schepen die de goederen moeten vervoeren tijdig aanduiden en ter beschikking stellen van het Internationaal Comité van het Rode Kruis terwijl ook de aanduiding van de havens van ontscheping en de data van de terbeschikkingstelling van de goederen in de voornoemde havens tijdig dient te geschieden.

De aanduiding van het schip door de Europese Economische Gemeenschap moet ten minste zeven volle dagen voor de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven geschieden. De Europese Economische Gemeenschap is aansprakelijk voor de eventuele gevolgen van vertraging bij de aanduiding van het schip.

De Europese Economische Gemeenschap neemt in de charterpartij een bepaling op waarbij de kapitein wordt verplicht, het Internationaal Comité van het Rode Kruis ten minste tweeënzeventig uren van tevoren in kennis te stellen van de vermoedelijke datum van aankomst van het schip in de haven.

Artikel 4

Voor de overeenkomstig artikel II van de Overeenkomst aangegeven hoeveelheden geldt bij inlading een tolerantie van 5 %, evenwel zonder dat de totale hoeveelheid van 18 543 ton mag worden overschreden.

Artikel 5

Zodra de goederen aan boord van het schip zijn, stelt de Europese Economische Gemeenschap het Internationaal Comité van het Rode Kruis in kennis van de datum van inlading en van de hoeveelheid en kwaliteit van de opge-

laden waren, als vastgesteld bij het inladen en vermeld in het cognossement van het schip.

Artikel 6

Alle kosten die ontstaan na de levering van de goederen, dat wil zeggen vanaf het ogenblik waarop zij daadwerkelijk de reling van het schip in de haven van ontschepping zijn gepasseerd, komen ten laste van het Internationaal Comité van het Rode Kruis.

Artikel 7

De Overeenkomstsluitende Partijen behouden zich het recht voor, een of meer gevolmachtigden aan te stellen voor de uitvoering van de Overeenkomst.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis wijst voor de goede gang van zaken in elke haven van ontschepping een vertegenwoordiger aan.

Mededeling over de ondertekening van de Overeenkomst betreffende het verlenen van voedselhulp tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis

De Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Comité van het Rode Kruis betreffende de levering van meel van zachte tarwe in het kader van de voedselhulp ten gunste van de bevolking van Bangla Desh, tot sluiting waarvan de Raad op 30 oktober 1972 heeft besloten, is op 6 december 1972 te Brussel ondertekend

namens de Raad van de Europese Gemeenschappen door de heer J.H. Lubbers, Gevolmachtigd Minister, Voorzitter van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers (plaatsvervangers), alsmede door de heer Jean Durieux, Directeur bij het Directoraat-generaal voor Ontwikkelingshulp van de Commissie der Europese Gemeenschappen ;

namens het Internationaal Comité van het Rode Kruis door de heer J.P. Maunoir, Directeur van het Departement Transacties, alsmede door de heer E. Regenass, Hoofd van de Afdeling Administratie en Financien.

VERDRAG

betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

(ondertekend op 27 september 1968 ⁽¹⁾)

(72/454/EEG)

PREAMBULE

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Geleid door de wens uitvoering te geven aan artikel 220 van dit Verdrag, krachtens hetwelk zij zich ertoe hebben verbonden de vereenvoudiging van de formaliteiten waaraan de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen onderworpen zijn, te verzekeren,

Verlangende binnen de Gemeenschap de rechtsbescherming van degenen die er gevestigd zijn te vergroten,

Overwegende dat het daartoe noodzakelijk is de bevoegdheid van hun gerechten in internationaal verband vast te stellen, de erkenning van beslissingen te vergemakkelijken en ter verzekering van de tenuitvoerlegging hiervan, alsmede van de tenuitvoerlegging van authentieke akten en gerechtelijke schikkingen, een vlotte rechtsgang in te voeren,

Hebben besloten het onderhavige Verdrag te sluiten, en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen :

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN :

De heer Pierre Harmel, Minister van Buitenlandse Zaken ;

DE PRESIDENT VAN DE BONDSREPUBLIC DUITSLAND :

De heer Willy Brandt, Vice-Kanselier, Minister van Buitenlandse Zaken ;

DE PRESIDENT VAN DE FRANSE REPUBLIEK :

De heer Michel Debré, Minister van Buitenlandse Zaken ;

DE PRESIDENT VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK :

De heer Giuseppe Medici, Minister van Buitenlandse Zaken ;

ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID DE GROOTHERTOG VAN LUXEMBURG :

De heer Pierre Grégoire, Minister van Buitenlandse Zaken ;

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN :

De heer J.M.A.H. Luns, Minister van Buitenlandse Zaken ;

DIE, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT :

(¹) Na zijn bekrachtiging door alle Lid-Staten en overeenkomst artikel 62, zullen het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken, samen met het Protocol en de Gemeenschappelijke Verklaring, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, op 1 februari 1973 in werking treden.

TITEL I

TOEPASSINGSGBIED

Artikel 1

Dit Verdrag wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht waarvoor deze zaken zich afspelen.

Het is niet van toepassing op :

1. de staat en de bevoegdheid van natuurlijke personen, het huwelijksgoederenrecht, testamenten en erfenissen ;
2. het faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures ;
3. de sociale zekerheid ;
4. de arbitrage.

TITEL II

BEVOEGDHEID

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 2

Onverminderd de bepalingen van dit Verdrag worden zij, die woonplaats hebben op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die Staat.

Voor hen, die niet de nationaliteit bezitten van de Staat, waar zij woonplaats hebben, gelden de regels van rechterlijke bevoegdheid, die op de eigen onderdanen van die Staat van toepassing zijn.

Artikel 3

Zij, die op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat woonplaats hebben, kunnen niet voor de rechter van een andere Verdragsluitende Staat worden opgeroepen dan krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 6 van deze titel gegeven regels.

Tegen hen kunnen met name niet worden ingeroepen :

- in België : artikel 15 van het Burgerlijk Wetboek en de bepalingen vervat in de artikelen 52, 52bis

en 53 van de wet van 25 maart 1876 op de bevoegdheid :

- in de Bondsrepubliek Duitsland : artikel 23 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ;
- in Frankrijk : de artikelen 14 en 15 van het Burgerlijk Wetboek ;
- in Italië : de artikelen 2 en 4, nr. 1 en nr. 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ;
- in Luxemburg : de artikelen 14 en 15 van het Burgerlijk Wetboek ;
- in Nederland : de artikelen 126, lid 3, en 127 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 4

Indien de verweerder geen woonplaats heeft op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, wordt de bevoegdheid in elke Verdragsluitende Staat geregeld door de wetgeving van die Staat, onverminderd de toepassing van het bepaalde in artikel 16.

Tegen deze verweerder kan ieder, ongeacht zijn nationaliteit, die op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat woonplaats heeft, aldaar op dezelfde voet als de eigen onderdanen van die Staat de bevoegdheidsregels inroepen die er van kracht zijn, met name de regels, bedoeld in artikel 3, tweede lid.

Afdeling 2

Bijzondere bevoegdheid

Artikel 5

De verweerder die woonplaats heeft op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, kan in een andere Verdragsluitende Staat voor de navolgende gerechten worden opgeroepen :

1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst ; voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd ;
2. ten aanzien van onderhoudsverplichtingen : voor het gerecht van de plaats, waar de tot onderhoud gerechtigde zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft ;
3. ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad : voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan ;
4. ten aanzien van een op een strafbaar feit gegronde rechtsvordering tot schadevergoeding of tot terug-gave : voor het gerecht waarbij de strafvervolg-ing

is ingesteld, zulks voor zover volgens de interne wetgeving dit gerecht van de burgerlijke vordering kennis kan nemen ;

5. ten aanzien van een geschil betreffende de exploitatie van een filiaal, van een agentschap of enige andere vestiging : voor het gerecht van de plaats waar zij gelegen zijn.

Artikel 6

Deze verweerder kan ook worden opgeroepen :

1. indien er meer dan één verweerder is : voor het gerecht van de woonplaats van een hunner ;
2. bij een vordering tot vrijwaring of bij een vordering tot voeging of tussenkomst voor het gerecht waarvoor de oorspronkelijke vordering aanhangig is, tenzij de vordering slechts is ingesteld om de opgeroepene af te trekken van de rechter die de wet hem toekent ;
3. ten aanzien van een tegeneis die voortspuit uit de overeenkomst of uit het rechtsfeit waarop de oorspronkelijke eis is gegrond : voor het gerecht waar deze laatste aanhangig is.

Afdeling 3

Bevoegdheid bij geschillen inzake verzekeringen

Artikel 7

De bevoegdheid in verzekeringszaken is in deze afdeling geregeld, onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 en 5, nr. 5.

Artikel 8

De verzekeraar met woonplaats op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat kan worden opgeroepen, hetzij voor de gerechten van die Staat, hetzij, in een andere Verdragsluitende Staat, voor het gerecht van de woonplaats van de verzekeringsnemer, hetzij, indien meer verzekeraars verweerders zijn, voor de gerechten van de Staat waar een van hen woonplaats heeft.

Indien de voor het aangeroepen gerecht geldende wetgeving deze bevoegdheid kent, kan de verzekeraar, in een andere Verdragsluitende Staat dan die van zijn woonplaats, eveneens worden opgeroepen voor het gerecht binnen welks rechtsgebied de tussenpersoon, door wiens bemiddeling de overeenkomst van verzekering werd gesloten, woonplaats heeft, mits deze woonplaats voorkomt in de polis of in de verzekeringsofferte.

De verzekeraar die, zonder woonplaats te hebben op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, een filiaal of een agentschap heeft in een van de Verdragsluitende Staten, wordt voor de geschillen betreffende de exploitatie van dat filiaal of agentschap geacht woonplaats te hebben op het grondgebied van die Staat.

Artikel 9

De verzekeraar kan bovendien worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats waar het schadebrennende feit zich heeft voorgedaan, indien het geschil een aansprakelijkheidsverzekering of een verzekering welke betrekking heeft op onroerende goederen betreft. Hetzelfde geldt voor het geval dat de verzekering zowel betrekking heeft op onroerende als op roerende goederen welke door een zelfde polis zijn gedekt en door hetzelfde onheil zijn getroffen.

Artikel 10

Ter zake van aansprakelijkheidsverzekering kan de verzekeraar eveneens in vrijwaring worden opgeroepen voor het gerecht waar de rechtsovereenkomst van de getroffene tegen de verzekerde aanhangig is, indien de voor dit gerecht geldende wetgeving het toelaat.

De artikelen 7, 8 en 9 zijn van toepassing op de vordering welke door de getroffene rechtstreeks tegen de verzekeraar wordt ingesteld, indien de rechtstreekse vordering mogelijk is.

Indien de wettelijke bepalingen betreffende deze rechtstreekse vordering het in het geding roepen van de verzekeringnemer of de verzekerde regelen, is hetzelfde gerecht ook te hunnen opzichte bevoegd.

Artikel 11

Onverminderd het bepaalde in artikel 10, lid 3, kan de vordering van de verzekeraar slechts worden gebracht voor de gerechten van de Verdragsluitende Staat, op welks grondgebied de verweerder woonplaats heeft, ongeacht of deze laatste verzekeringsnemer, verzekerde of begunstigde is.

De bepalingen van deze afdeling laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht, voor hetwelk met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 12

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten :

1. gesloten na het ontstaan van het geschil of
2. die aan de verzekeringnemer, de verzekerde of de begunstigde de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken of

3. waarbij een verzekeringnemer en een verzekeraar, die hun woonplaats in dezelfde Verdragsluitende Staat hebben, zelfs als het schadebrengende feit zich in het buitenland heeft voorgedaan, de gerechten van die Staat bevoegd verklaren, tenzij diens wetgeving dergelijke overeenkomsten verbiedt.

Afdeling 4

Bevoegdheid bij koop en verkoop op afbetaling en bij leningen ter financiering van zodanige overeenkomsten

Artikel 13

Ter zake van koop en verkoop of afbetaling van roerende lichamelijke zaken of van leningen ter financiering van zodanige overeenkomsten, wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 en 5, nr. 5.

Artikel 14

De verkoper en de uitlener, die woonplaats hebben in het gebied van een Verdragsluitende Staat, kunnen worden opgeroepen, hetzij voor de gerechten van die Staat, hetzij voor de gerechten van de Verdragsluitende Staat waar de koper of lener woonplaats hebben.

De rechtsvordering van de verkoper tegen de koper of van de uitlener tegen de lener kan slechts worden ingesteld voor de gerechten van de Staat, waar de verweerder woonplaats heeft.

Deze bepalingen laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht, voor hetwelk met inachtname van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 15

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten :

1. gesloten na het ontstaan van het geschil of
2. die aan de koper of de lener de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken of
3. waarbij de koper en de verkoper of de lener en uitlener die woonplaats of gewoon verblijf hebben in dezelfde Verdragsluitende Staat, de gerechten van die Staat bevoegd verklaren, tenzij diens wetgeving dergelijke overeenkomsten verbiedt.

Afdeling 5

Exclusieve bevoegdheid

Artikel 16

Ongeacht de woonplaats zijn bij uitsluiting bevoegd :

1. ten aanzien van zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen : de gerechten van de Verdragsluitende Staat waar het onroerend goed gelegen is ;
2. ten aanzien van de geldigheid, de nietigheid of de ontbinding van vennootschappen of rechtspersonen met plaats van vestiging in een Verdragsluitende Staat, dan wel ten aanzien van de besluiten van hun organen : de gerechten van die Staat ;
3. ten aanzien van de geldigheid van inschrijvingen in openbare registers : de gerechten van de Verdragsluitende Staat, waar deze registers worden gehouden ;
4. ten aanzien van de registratie of de geldigheid van octrooien, merken, tekeningen en modellen van nijverheid, en andere soortgelijke rechten welke aanleiding geven tot deponering of registratie : de gerechten van de Verdragsluitende Staat, op welks grondgebied de deponering of registratie is verzocht, heeft plaatsgehad of geacht wordt te hebben plaatsgehad in de zin van een internationale overeenkomst ;
5. ten aanzien van de tenuitvoerlegging van beslissingen : de gerechten van de Verdragsluitende Staat van de plaats van tenuitvoerlegging.

Afdeling 6

Door partijen aangewezen bevoegde rechter

Artikel 17

Indien bij een schriftelijke overeenkomst of bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst, partijen van wie er ten minste een woonplaats heeft in het gebied van een Verdragsluitende Staat, een gerecht of de gerechten van een Verdragsluitende Staat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen welke naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de gerechten van die Staat bij uitsluiting bevoegd.

De overeenkomsten tot aanwijzing van een bevoegde rechter hebben geen rechtsgevolg indien zij strijdig zijn met de bepalingen van de artikelen 12 en 15, of

indien de gerechten, op welke bevoegdheid inbreuk wordt gemaakt, krachtens artikel 16 bij uitsluiting bevoegd zijn.

Indien de overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegde rechter slechts is gemaakt ten behoeve van een der partijen, behoudt deze het recht zich te wenden tot elk ander gerecht dat op grond van dit Verdrag bevoegd is.

Artikel 18

Buiten de gevallen dat zijn bevoegdheid voortspuit uit andere bepalingen van dit Verdrag, is de rechter van een Verdragsluitende Staat, voor wie de verweerder verschijnt, bevoegd. Dit voorschrift is niet van toepassing indien de verschijning uitsluitend ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten, of indien er een ander gerecht bestaat dat krachtens artikel 16 bij uitsluiting bevoegd is.

Afdeling 7

Toetsing van de bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Artikel 19

De rechter van een Verdragsluitende Staat bij wie een geschil aanhangig is gemaakt met als inzet een vordering waarvoor krachtens artikel 16 een gerecht van een andere Verdragsluitende Staat bij uitsluiting bevoegd is, verklaart zich ambtshalve onbevoegd.

Artikel 20

Wanneer de verweerder met woonplaats op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat voor een gerecht van een andere Verdragsluitende Staat wordt opgeroepen en niet verschijnt, verklaart de rechter zich ambtshalve onbevoegd indien zijn bevoegdheid niet berust op de bepalingen van dit Verdrag.

De rechter is verplicht zijn uitspraak aan te houden zolang niet vaststaat dat de verweerder in de gelegenheid is gesteld het stuk dat het geding inleidt, zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was, te ontvangen, of dat daartoe al het nodige is gedaan.

Het bepaalde in het voorgaande lid wordt vervangen door de bepalingen van artikel 15 van het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken, indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt, strekt ter uitvoering van dat Verdrag.

Afdeling 8

Aanhangigheid en samenhang

Artikel 21

Wanneer voor gerechten van verschillende Verdragsluitende Staten tussen dezelfde partijen vorderingen aanhangig zijn, welke hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, moet het gerecht, waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zelfs ambtshalve, de partijen verwijzen naar het gerecht bij hetwelk de zaak het eerst aanhangig is gemaakt.

Het gerecht dat tot verwijzing zou moeten overgaan, kan zijn uitspraak aanhouden indien de bevoegdheid van het andere gerecht worden betwist.

Artikel 22

Wanneer samenhangende vorderingen bij gerechten van verschillende Verdragsluitende Staten zijn aangebracht en in eerste aanleg aanhangig zijn, kan het gerecht bij hetwelk de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak aanhouden.

Dit gerecht kan, op verzoek van een der partijen, ook tot verwijzing overgaan mits zijn wetgeving de voeging van samenhangende zaken toestaat en het gerecht bij hetwelk de zaak het eerst is aangebracht bevoegd is van de beide vorderingen kennis te nemen.

Samenhangend in de zin van dit artikel zijn vorderingen waartussen een zodanig nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om haar gelijktijdige behandeling en berechting, ten einde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven.

Artikel 23

Wanneer ten aanzien van de vorderingen meer dan een gerecht bij uitsluiting bevoegd is, worden partijen verwezen naar het gerecht bij hetwelk de zaak het eerst aanhangig is gemaakt.

Afdeling 9

Voorlopige maatregelen en maatregelen tot bewaring van recht

Artikel 24

In de wetgeving van een Verdragsluitende Staat voorziene voorlopige of bewarende maatregelen kunnen bij de rechterlijke autoriteiten van die Staat worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere Verdragsluitende Staat krachtens dit Verdrag bevoegd is van het bodemgeschil kennis te nemen.

TITEL III

ERKENNING EN TENUITVOERLEGGING

Artikel 25

Onder beslissing in de zin van dit Verdrag wordt verstaan, elke door een gerecht van een Verdragsluitende Staat gegeven beslissing, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling door de griffier van het bedrag der proceskosten.

Afdeling 1

Erkenning

Artikel 26

De in een Verdragsluitende Staat gegeven beslissingen worden in de overige Verdragsluitende Staten erkend zonder vorm van proces.

Indien tegen de erkenning van een beslissing bezwaar wordt gemaakt, kan iedere partij die er belang bij heeft ten principale te zien vastgesteld, dat de beslissing erkend dient te worden, gebruik maken van de procedure, geregeld in de afdelingen 2 en 3 van deze titel.

Wordt ten overstaan van een gerecht van een Verdragsluitende Staat de erkenning bij wege van tussenvordering gevraagd, dan is dit gerecht bevoegd om van de vordering kennis te nemen.

Artikel 27

Beslissingen worden niet erkend :

1. indien de erkenning strijdig is met de openbare orde van de aangezochte Staat ;
2. indien het stuk dat het geding inleidt, niet regelmatig en zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was aan de verweerder, tegen wie verstek werd verleend, is betekend of is medegedeeld ;
3. indien de beslissing onverenigbaar is met een tussen dezelfde partijen in de aangezochte Staat gegeven beslissing ;
4. indien de rechter van de Staat van herkomst, om tot zijn beslissing te komen, zich heeft uitgesproken over een vraag betreffende de staat of de bevoegdheid van natuurlijke personen, het huwelijksgoederenrecht, testamenten en erfenissen en daarbij een regel van internationaal privaatrecht van de aangezochte Staat heeft geschonden, tenzij

de beslissing tot hetzelfde resultaat voert als wanneer de regels van internationaal privaatrecht van de aangezochte Staat zouden zijn toegepast.

Artikel 28

De beslissingen worden eveneens niet erkend, indien de bepalingen van de afdelingen 3, 4 en 5 van de Tweede Titel zijn geschonden, alsook indien het in artikel 59 bedoelde geval zich voordoet.

Bij de toetsing of de in het vorige lid genoemde bevoegdheidsregels niet zijn geschonden, is de aangezochte autoriteit gebonden aan de feitelijke overwegingen op grond waarvan het gerecht van de Staat van herkomst zijn bevoegdheid heeft aangenomen.

Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, mag de bevoegdheid van de gerechten van de Staat van herkomst niet worden getoetst ; de bevoegdheidsregels betreffen niet de openbare orde als bedoeld in artikel 27, nr. 1.

Artikel 29

In geen geval wordt overgaan tot een onderzoek van de juistheid van de in den vreemde gegeven beslissing.

Artikel 30

De rechterlijke autoriteit van een Verdragsluitende Staat, bij wie de erkenning van een in een andere Verdragsluitende Staat gegeven beslissing wordt ingeroepen, kan zijn uitspraak aanhouden, indien tegen deze beslissing een gewoon rechtsmiddel is aangewend.

Afdeling 2

Tenuitvoerlegging

Artikel 31

De beslissingen welke in een Verdragsluitende Staat zijn gegeven en aldaar uitvoerbaar zijn, kunnen in een andere Verdragsluitende Staat ten uitvoer worden gelegd, nadat zij aldaar, ten verzoeken van iedere belanghebbende partij, van het verlof tot tenuitvoerlegging zijn voorzien.

Artikel 32

Het verzoek wordt gericht :

- in België, tot de rechtbank van eerste aanleg of het „tribunal de première instance” ;
- in de Bondsrepubliek Duitsland, tot de voorzitter van een kamer van het „Landgericht” ;

- in Frankrijk, tot de voorzitter van het „tribunal de grande instance” ;
- in Italië, tot de „corte d'appello” ;
- in Luxemburg, tot de voorzitter van het „tribunal d'arrondissement” ;
- in Nederland, tot de voorzitter van de arrondissementsrechtbank.

Het betrekkelijk bevoegde gerecht is dat van de woonplaats van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd. Indien deze partij geen woonplaats heeft in de aangezochte Staat, wordt de bevoegdheid bepaald door de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 33

De vereisten waaraan het verzoek moet voldoen, worden vastgesteld door de wet van de aangezochte Staat.

De verzoeker moet, binnen het rechtsgebied van het gerecht dat van het verzoek kennis neemt, woonplaats kiezen. Kent echter de wetgeving van de aangezochte Staat geen woonplaatskeuze, dan kan de verzoeker een procesgemachtigde aanwijzen.

Bij het verzoek worden gevoegd de in de artikelen 46 en 47 genoemde documenten.

Artikel 34

Het gerecht, tot hetwelk het verzoek is gericht, doet onverwijld uitspraak; de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, wordt in deze stand van de procedure niet gehoord.

Het verzoek kan slechts om een van de in de artikelen 27 en 28 genoemde redenen worden afgewezen.

In geen geval wordt overgegaan tot een onderzoek van de juistheid van de in den vreemde gegeven beslissing.

Artikel 35

De op het verzoek gegeven beslissing wordt door bemiddeling van de griffier onverwijld ter kennis van de verzoeker gebracht op de wijze als is bepaald in de wetgeving van de aangezochte Staat.

Artikel 36

Indien de tenuitvoerlegging wordt toegestaan kan de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd binnen één maand na de betekening van de beslissing daartegen verzet doen.

Indien deze partij woonplaats heeft in een andere Verdragsluitende Staat dan die waar de beslissing houdende verlot tot tenuitvoerlegging is gegeven, belooft de termijn twee maanden en vangt aan op de dag dat de beslissing aan de partij in persoon of aan

haar woonplaats is betekend. Deze termijn mag niet met het oog op de afstand worden verlengd.

Artikel 37

Het verzet wordt volgens de regels van de procedure op tegenspraak gebracht :

- in België, voor de rechtbank van eerste aanleg of het „tribunal de première instance” ;
- in de Bondsrepubliek Duitsland, voor het „Oberlandesgericht” ;
- in Frankrijk, voor de „cour d'appel” ;
- in Italië, voor de „corte d'appello” ;
- in Luxemburg, voor „la Cour supérieure de Justice siégeant en matière d'appel civil” ;
- in Nederland, voor de arrondissementsrechtbank.

Tegen de op het verzet gewezen beslissing kan slechts een eis tot cassatie worden ingesteld en in de Bondsrepubliek Duitsland slechts het middel van „Rechtsbeschwerde” worden aangewend.

Artikel 38

Het gerecht dat over het verzet oordeelt kan op verzoek van de partij die het verzet heeft gedaan, zijn uitspraak aanhouden indien tegen de in den vreemde gegeven beslissing in de Staat van herkomst een gewoon rechtsmiddel is aangewend of indien de termijn daarvoor nog niet is verstreken ; in dit laatste geval kan het gerecht een termijn stellen binnen welke het rechtsmiddel moet worden aangewend.

Dit gerecht kan het verlot tot tenuitvoerlegging ook geven op voorwaarde dat zekerheid wordt gesteld ; de zekerheid wordt door het gerecht omschreven.

Artikel 39

Gedurende de termijn van verzet, bedoeld in artikel 36, en tot het tijdstip dat daarvoor uitspraak is gedaan, kunnen slechts bewarende maatregelen worden genomen ten aanzien van de goederen van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd.

De beslissing waarbij de tenuitvoerlegging wordt toegestaan houdt tevens het verlot in deze maatregelen te treffen.

Artikel 40

Indien zijn verzoek is afgewezen kan de verzoeker daartegen beroep instellen :

- in België, bij het hof van beroep of het „cour d'appel” ;
- in de Bondsrepubliek Duitsland, bij het „Oberlandesgericht” ;
- in Frankrijk, bij het „cour d'appel” ;

- in Italië, bij het „corte d'appello” ;
- in Luxemburg, bij „la Cour supérieure de justice siégeant en matière d'appel civil” ;
- in Nederland, bij het gerechtshof.

De partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd wordt opgeroepen te verschijnen voor het gerecht bij hetwelk het beroep is ingesteld. In geval van verstek zijn de bepalingen van artikel 20, tweede en derde lid, van toepassing, ook wanneer deze partij geen woonplaats heeft op het grondgebied van een der Verdragsluitende Staten.

Artikel 41

Tegen de beslissing waarbij over het beroep, bedoeld in artikel 40, uitspraak wordt gedaan kan slechts een eis tot cassatie worden ingesteld en, in de Bondsrepubliek Duitsland, slechts het middel van „Rechtsbeschwerde” worden aangewend.

Artikel 42

Wanneer in de in den vreemde gegeven beslissing uitspraak is gedaan over meer dan een punt van de eis, en de tenuitvoerlegging niet voor het geheel kan worden toegestaan, staat de rechterlijke autoriteit de tenuitvoerlegging toe voor één of meer onderdelen daarvan.

De verzoeker kan vorderen dat het verlof tot tenuitvoerlegging een gedeelte van de uitspraak betreft.

Artikel 43

In den vreemde gegeven beslissingen die een veroordeling tot een dwangsom inhouden, kunnen in de aangezochte Staat slechts ten uitvoer worden gelegd indien het bedrag ervan door de gerechten van de Staat van herkomst definitief is bepaald.

Artikel 44

De partij die in het land, waar de beslissing is gegeven, vergunning had verkregen om kosteloos of tegen verminderd tarief te procederen, behoudt zonder nieuw onderzoek dit recht in de procedure bedoeld in de artikelen 32 tot en met 35.

Artikel 45

De partij, die een Verdragsluitende Staat de tenuitvoerlegging vraagt van een in een andere Verdragsluitende Staat gegeven beslissing, kan geen enkele zekerheid of depot, onder welke benaming ook, worden opgelegd wegens de hoedanigheid van vreemdeling dan wel wegens het ontbreken van een woonplaats of verblijfplaats in eerstgenoemde Staat.

Afdeling 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 46

De partij die de erkenning inroept of de tenuitvoerlegging verzoekt van een beslissing moet overleggen:

1. een expeditie ervan die voldoet aan de voorwaarden nodig voor haar echtheid ;
2. indien de beslissing bij verstek gewezen is, het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het document waaruit blijkt dat het stuk dat het geding heeft ingeleid aan de niet verschenen partij is betekend of is medegedeeld.

Artikel 47

De partij die de tenuitvoerlegging verzoekt moet bovendien overleggen :

1. enig document waaruit kan worden vastgesteld dat de beslissing volgens de wet van de Staat van herkomst uitvoerbaar is en betekend is geworden ;
2. voor zover nodig, een document waaruit blijkt dat de verzoeker in de Staat van herkomst vergunning heeft verkregen om kosteloos of tegen verminderd tarief te procederen.

Artikel 48

Bij gebreke van overlegging van de in de artikelen 46, nrs. 2 en 47, nr. 2 bedoelde documenten kan de rechterlijke autoriteit voor de overlegging een termijn bepalen of gelijkwaardige documenten aanvaarden, dan wel, indien zij zich voldoende voorgelicht acht, van de overlegging vrijstelling verlenen.

Indien de rechterlijke autoriteit zulks verlangt wordt van de documenten een vertaling overgelegd ; de vertaling wordt gewaarmerkt door degene die in een van de Verdragsluitende Staten daartoe gemachtigd is.

Artikel 49

Geen enkele legalisatie of soortgelijke formaliteit mag worden geëist met betrekking tot de documenten genoemd in de artikelen 46, 47 en 48, tweede lid, alsook, in voorkomend geval, met betrekking tot de procesvolmacht.

TITEL IV

AUTHENTIEKE AKTEN EN GERECHTELIJKE SCHIKKINGEN

Artikel 50

Authentieke akten, verleden en uitvoerbaar in een Verdragsluitende Staat, worden op verzoek, overeen-

komstig de in de artikelen 31 en volgende bedoelde procedure, in een andere Verdragsluitende Staat voorzien van het verlof tot tenuitvoerlegging. Het verzoek kan slechts worden afgewezen indien de tenuitvoerlegging van de authentieke akte strijdig is met de openbare orde van de aangezochte Staat.

De overgelegde akte moet voldoen aan de voorwaarden, nodig voor haar echtheid in de Staat van herkomst.

De bepalingen van de derde afdeling van titel III zijn, voor zover nodig, van toepassing.

Artikel 51

Gerechtigde schikkingen, welke in de loop van een geding tot stand zijn gekomen, en die uitvoerbaar zijn in de Staat van herkomst, zijn op dezelfde voet als authentieke akten uitvoerbaar in de aangezochte Staat.

TITEL V

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 52

Om vast te stellen of een partij woonplaats heeft op het grondgebied van de Verdragsluitende Staat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter zijn interne wet toe.

Indien een partij geen woonplaats heeft in de Staat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter ter vaststelling of zij een woonplaats heeft in een andere Verdragsluitende Staat, de wet van die Staat toe.

Evenwel wordt, om de woonplaats van een partij vast te stellen, de nationale wet van die partij toegepast indien volgens deze wet de woonplaats afhankelijk is van de woonplaats van een andere persoon of van de zetel van een autoriteit.

Artikel 53

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt de plaats van vestiging van vennootschappen en rechtspersonen gelijkgesteld met de woonplaats. Om deze plaats van vestiging vast te stellen, past de rechter evenwel de regels van het voor hem geldende internationaal privaatrecht toe.

TITEL VI

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 54

De bepalingen van dit Verdrag zijn slechts van toepassing op na zijn inwerkingtreding ingestelde rechtsoverdrachten en verleden authentieke akten.

Evenwel worden beslissingen, gegeven na de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag naar aanleiding van voor deze dag ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van titel III, indien de toegepaste bevoegdheidsregels overeenkomen met de regels, voorzien in titel II, of neergelegd in een verdrag dat tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat van kracht was toen de vordering werd ingesteld.

TITEL VII

VERHOUDING TOT ANDERE VERDRAGEN

Artikel 55

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 54, tweede lid, en 56, vervangt dit Verdrag tussen de Staten die daarbij partij zijn, de tussen twee of meer van deze Staten gesloten verdragen en overeenkomsten, te weten :

- de overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de rechterlijke bevoegdheid, het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Parijs op 8 juli 1899 ;
- het verdrag tussen Nederland en België betreffende de territoriale rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 28 maart 1925 ;
- het verdrag tussen Frankrijk en Italië betreffende de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 3 juni 1930 ;
- het verdrag tussen Duitsland en Italië betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 9 maart 1936 ;
- de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de erkenning en de wederzijdse tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke zaken of handelszaken, gesloten te Bonn op 30 juni 1958 ;
- het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Italiaanse Republiek betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 17 april 1959 ;
- de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Italiaanse Republiek betreffende de erkenning

en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere uitvoerbare titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 6 april 1962 ;

- het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere executoriale titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te 's-Gravenhage op 30 augustus 1962,

en voor zover het van kracht is :

- het verdrag tussen België, Nederland en Luxemburg betreffende de rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 24 november 1961.

Artikel 56

De in artikel 55 vermelde verdragen en overeenkomsten blijven van kracht ten aanzien van onderwerpen waarop dit Verdrag niet van toepassing is.

Zij blijven voorts van kracht met betrekking tot voor de inwerkingtreding van dit Verdrag gegeven beslissingen en verleden akten.

Artikel 57

Dit Verdrag laat onverlet de verdragen, waarbij de Verdragsluitende Staten partij zijn of zullen zijn en die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen.

Artikel 58

De bepalingen van dit Verdrag maken geen inbreuk op de rechten, welke aan Zwitsers zijn toegekend bij het op 15 juni 1869 tussen Frankrijk en de Zwitserse Confederatie gesloten verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke zaken.

Artikel 59

Dit Verdrag belet niet, dat een Verdragsluitende Staat zich tegenover een derde Staat, bij een verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, verbindt om een beslissing niet te erkennen, welke, met name in een andere Verdragsluitende Staat, gegeven is tegen een verweerder, die zijn woonplaats of zijn gewone verblijf had in het gebied van die derde Staat, indien in een door artikel 4 voorzien geval de beslissing slechts gegrond kon worden op een bevoegdheid als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

TITEL VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 60

Dit Verdrag is van toepassing op het Europese grondgebied van de Verdragsluitende Staten, de Franse overzeese departementen en de Franse overzeese gebieden.

Het Koninkrijk der Nederlanden kan op het tijdstip van de ondertekening of de bekrachtiging van dit Verdrag, of op elk tijdstip nadien, door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen verklaren dat dit Verdrag van toepassing zal zijn op Suriname en de Nederlandse Antillen. Bij gebreke van een dergelijke verklaring voor wat betreft de Nederlandse Antillen worden de procedures welke binnen het Europese grondgebied van het Koninkrijk ten gevolge van het instellen van een beroep in cassatie tegen de beslissingen van gerechten van de Nederlandse Antillen gevoerd worden, beschouwd als procedures welke voor deze gerechten worden gevoerd.

Artikel 61

Dit Verdrag wordt door de ondertekende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen.

Artikel 62

Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op het nederleggen van de akte van bekrachtiging door de ondertekende Staat, die als laatste deze handeling verricht.

Artikel 63

De Verdragsluitende Staten erkennen dat elke Staat die lid wordt van de Europese Economische Gemeenschap verplicht zal zijn te aanvaarden dat het onderhavige Verdrag de grondslag zal vormen bij de onderhandelingen welke noodzakelijk zijn om, in de betrekkingen tussen de Verdragsluitende Staten en die Staat, de uitvoering van artikel 220, laatste alinea van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap te verzekeren.

Omtrent de noodzakelijke aanpassingen zal een bijzonder verdrag tussen de Verdragsluitende Staten enerzijds en die Staat anderzijds kunnen worden gesloten.

Artikel 64

De Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen stelt de ondertekende Staten in kennis van :

- a) het nederleggen van iedere akte van bekrachtiging ;

- b) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag ;
- c) de ingevolge artikel 60, tweede lid, ontvangen verklaringen ;
- d) de ingevolge artikel IV van het Protocol ontvangen verklaringen ;
- e) de ingevolge artikel VI van het Protocol gedane mededelingen.

Artikel 65

Het met instemming van alle Verdragsluitende Staten aan dit Verdrag toegevoegde Protocol maakt een wezenlijk onderdeel van het Verdrag uit.

Artikel 66

Dit Verdrag wordt voor onbeperkte tijd gesloten.

Artikel 67

Iedere Verdragsluitende Staat kan verzoeken om herziening van dit Verdrag. In dat geval roept de Voorzitter van de Raad der Europese Gemeenschappen een conferentie voor de herziening bijeen.

Artikel 68

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar, in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, welke vier teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van de Europese Gemeenschappen. De Secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de Regering van elke ondertekende Staat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas de la présente Convention.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente Convenzione.

Ten blijke waarvan de onderscheiden gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten September neunzehnhundertachtundsechzig.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept septembre mil neuf cent soixante-huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette settembre mille novecento sessantotto.

Gedaan te Brussel, op zevenentwintig september negentienhonderd achtenzestig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges,

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Pierre Harmel

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland,

Willy Brandt

Pour le Président de la République française,

Michel Debré

Per il Presidente della Repubblica italiana,

Giuseppe Medici

Pour son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

Pierre Grégoire

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

J.M.A.H. Luns

PROTOCOL

De Hoge Verdragsluitende Partijen hebben over de volgende bepalingen die als bijlage aan het Verdrag worden toegevoegd overeenstemming bereikt :

Artikel 1

Ieder die in Luxemburg woonplaats heeft en met toepassing van artikel 5, nr. 1, voor een gerecht van een andere Verdragsluitende Staat is opgeroepen kan de bevoegdheid van dit gerecht afwijzen. Dit gerecht verklaart zich ambtshalve onbevoegd indien de verweerder niet verschijnt.

Een overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegde rechter in de zin van artikel 17 heeft, ten opzichte van een persoon die in Luxemburg woonplaats heeft, slechts rechtsgevolg indien deze de overeenkomst uitdrukkelijk en in het bijzonder heeft aanvaard.

Artikel 2

Degenen die in een Verdragsluitende Staat woonplaats hebben en wegens een onopzettelijk gepleegd strafbaar feit vervolgd worden voor de gerechten van een andere Verdragsluitende Staat, welks onderdaan zij niet zijn, zijn, onverminderd aldaar geldende gunstigere bepalingen, bevoegd zich te doen verdedigen door daartoe bevoegde personen, zelfs indien zij niet persoonlijk verschijnen.

Het gerecht dat de zaak berecht kan echter de persoonlijke verschijning bevelen ; indien deze niet heeft plaatsgevonden behoeft de beslissing, op de burgerlijke rechtsvordering gewezen zonder dat de betrokkene de gelegenheid heeft gehad zich te doen verdedigen, in de overige Verdragsluitende Staten niet te worden erkend, noch te worden tenuitvoergelegd.

Artikel 3

Ter zake van de procedure tot verlening van het verlot tot tenuitvoerlegging, wordt in de aangezochte Staat geen belasting, recht of heffing, evenredig aan het geldelijke belang der zaak, geheven.

Artikel 4

De gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken, opgemaakt op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, die medegedeeld of betekend moeten worden aan personen die zich op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Staat bevinden,

worden toegezonden op de wijze als is voorzien in tussen de Verdragsluitende Staten gesloten verdragen of overeenkomsten.

Tenzij de Staat van bestemming zich daartegen verzet bij een verklaring gedaan aan de Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen, kunnen deze stukken ook rechtstreeks door de deurwaarders van de Staat waar de stukken zijn opgesteld, worden toegezonden aan de deurwaarders van de Staat op welks grondgebied degene, voor wie het stuk bestemd is, zich bevindt. In dat geval zendt de deurwaarder van de Staat van herkomst een afschrift van het stuk aan de deurwaarder, die in de aangezochte Staat bevoegd is het stuk aan degene, voor wie het bestemd is, uit te reiken. Deze uitreiking geschiedt volgens de door de wet van de aangezochte Staat voorgeschreven formaliteiten. De daarvan opgemaakte verklaring wordt rechtstreeks aan de deurwaarder van de Staat van herkomst toegezonden.

Artikel 5

De rechterlijke bevoegdheid, voorzien in de artikelen 6, nr. 2, en 10, ten aanzien van de vordering tot vrijwaring of de vordering tot voeging of tussenkomst, kan in de Bondsrepubliek Duitsland niet worden ingeroepen. In deze Staat kan ieder die woonplaats heeft in een andere Verdragsluitende Staat met toepassing van de artikelen 68 en 72 tot en met 74 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering betreffende de *litis denunciatio* voor de gerechten worden opgeroepen.

De in de overige Verdragsluitende Staten krachtens de artikelen 6, nr. 2 en 10 gegeven beslissingen worden in de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomstig titel III erkend en ten uitvoer gelegd. De gevolgen voor derden van de in deze Staat met toepassing van de artikelen 68 en 72 tot en met 74 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering gegeven beslissingen worden eveneens in de overige Verdragsluitende Staten erkend.

Artikel 6

De Verdragsluitende Staten zullen aan de Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen mededeling doen van de teksten van hun wettelijke bepalingen, die verandering brengen hetzij in de in het Verdrag vermelde artikelen uit hun wetgeving, hetzij in de aanwijzing van de gerechten in titel III, tweede afdeling van het Verdrag.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Protokoll gesetzt.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente protocollo.

Ten blijke waarvan de onderscheiden gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten September neunzehnhundertachtundsechzig.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept septembre mil neuf cent soixante-huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette settembre mille novecento sessantotto.

Gedaan te Brussel, op zeventwintig september negentienhonderd achtenzestig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges,

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Pierre Harmel

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland,

Willy Brandt

Pour le Président de la République française,

Michel Debré

Per il Presidente della Repubblica italiana,

Giuseppe Medici

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

Pierre Grégoire

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

J.M.A.H. Luns

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING

De Regeringen van het Koninkrijk België, van de Bondsrepubliek Duitsland, van de Franse Republiek, van de Italiaanse Republiek, van het Groothertogdom Luxemburg en van het Koninkrijk der Nederlanden,

Op het ogenblik van de ondertekening van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken,

Geleid door de wens een zo doeltreffend mogelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren,

Verlangende te voorkomen, dat verschillen in uitlegging van het Verdrag afbreuk doen aan de eenheid van dit Verdrag,

Zich ervan bewust dat zich bij de toepassing van het Verdrag eventueel positieve of negatieve bevoegdheidsgeschillen kunnen voordoen,

Verklaren zich bereid :

1. deze vraagstukken te bestuderen en met name de mogelijkheid te onderzoeken om bepaalde bevoegdheden toe te kennen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en, voor zover nodig, over een daartoe strekkende overeenkomst te onderhandelen ;
2. periodiek overleg tussen hun vertegenwoordigers te doen plaatsvinden.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter diese Gemeinsame Erklärung gesetzt.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont apposé leur signature au bas de la présente Déclaration commune.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente Dichiarazione comune.

Ten blijke waarvan de onderscheiden gevolmachtigden hun handtekening onder deze Gemeenschappelijke Verklaring hebben gesteld.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten September neunzehnhundertachtundsechzig.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept septembre mil neuf cent soixante-huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette settembre mille novecento sessantotto.

Gedaan te Brussel, op zevenentwintig september negentientonderd achtenzestig.

Pierre Harmel

Willy Brandt

Michel Debré

Giuseppe Medici

Pierre Grégoire

J.M.A.H. Luns

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 19 december 1972

tot vaststelling van bepaalde overgangsmaatregelen voor de geleidelijke eenmaking van de invoerregelingen van de Lid-Staten ten opzichte van derde landen

(72/455/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat, bij wijze van overgangsmaatregel, de voorwaarden moeten worden vastgesteld waaronder de Lid-Staten, in afwachting van de instelling van een gemeenschappelijke autonome of conventionele invoerregeling ten opzichte van derde landen, bepaalde wijzigingen kunnen aanbrengen in hun regeling welke van toepassing is op de invoer uit die landen ;

Overwegende dat volgens de bepalingen van het Verdrag en de beschikking van de Raad van 16 december 1969 betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en betreffende onderhandelingen over communautaire akkoorden⁽¹⁾ over dergelijke wijzigingen, behalve in de uitzonderingsgevallen als bedoeld in titel III van deze beschikking, met de betrokken derde landen niet kan worden onderhandeld of een akkoord kan worden gesloten en dat daartoe derhalve slechts op autonome wijze kan worden besloten ;

Overwegende dat, ten einde te vermijden dat deze autonome wijzigingen van de invoerregelingen der Lid-Staten een belemmering vormen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek en de belangen van de Gemeenschap of van een van haar Lid-Staten schaden, deze aan een procedure van voorafgaande raadpleging en zo nodig van voorafgaande machtiging dienen te worden onderworpen ;

Overwegende dat bij wijze van uitzondering en voor een beperkte periode deze procedure echter dient te worden versoepeld voor wat de maatregelen betreft welke door de Lid-Staten worden overwogen ten aanzien van de landen met staatshandel, waarmee de Lid-Staten nog over handelsakkoorden kunnen onderhandelen onder de voorwaarden bepaald in titel III van de beschikking van de Raad van 16 december 1969,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Wanneer een Lid-Staat overweegt tot autonome wijziging van zijn invoerregeling ten opzichte van een derde land of een groep van derde landen over te gaan, stelt hij de Commissie en de andere Lid-Staten hiervan in kennis.

Artikel 2

1. Op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat, wordt over de in artikel 1 bedoelde maatregelen voorafgaand overleg gepleegd met de andere Lid-Staten en de Commissie in het Comité met een beperkt aantal leden, als bedoeld in de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 betreffende een procedure van overleg aangaande onderhandelingen over akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en aangaande wijzigingen van de liberalisatiemaatregelen ten opzichte van derde landen⁽²⁾.

2. Dit overleg heeft ten doel, de mogelijkheid te onderzoeken van de instelling van een gemeenschappelijke invoerregeling ten opzichte van het betrokken derde land en het betrokken produkt en, wanneer een dergelijke regeling niet te verwezenlijken blijkt, een coördinatie uit te werken tussen de betrokken regelingen in de Lid-Staten waardoor de goede werking en de versterking van de gemeenschappelijke markt alsmede de geleidelijke instelling van een gemeenschappelijke invoerregeling kan worden verzekerd.

3. Indien een Lid-Staat of de Commissie van mening is dat de maatregel welke door de betrokken Lid-Staat wordt overwogen, de fundamentele belangen van de Gemeenschap of van een van haar Lid-Staten zou schaden, omvat het overleg een onderzoek naar de economische en commerciële situatie der betrokken produkten.

4. Wanneer de Commissie binnen een termijn van vijf werkdagen na de in artikel 1 bedoelde kennisgeving, niet om overleg heeft verzocht en van de Lid-Staten geen verzoek tot overleg heeft ontvangen, stelt zij de betrokken Lid-Staat daarvan in kennis. Laatstgenoemde kan dan de beoogde maatregel in werking doen treden.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 29. 12. 1969, blz. 39.⁽²⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

In de andere gevallen wordt het overleg binnen vijf werkdagen na het verstrijken van de in de vorige alinea genoemde termijn geopend.

Artikel 3

1. Wanneer door de andere Lid-Staten of de Commissie tijdens het overleg geen bezwaar wordt gemaakt, stelt deze laatste de betrokken Lid-Staat daarvan onverwijld in kennis waarna laatstgenoemde de maatregel onmiddellijk in werking kan doen treden.

2. In andere gevallen kan de betrokken Lid-Staat de overwogen maatregel pas na het verstrijken van een termijn van drie weken, volgend op de datum waarop het overleg is begonnen, ten uitvoer leggen.

3. Indien binnen deze termijn van drie weken door de Commissie krachtens artikel 113 van het Verdrag bij de Raad een voorstel wordt ingediend dat is gericht op het wegnemen van de geuite bezwaren, kan de overwogen maatregel niet in werking worden gesteld voordat de Raad een besluit heeft genomen.

Tot en met 31 december 1974 kan de betrokken Lid-Staat echter, bij wijze van uitzondering, de maatregelen welke zij overweegt ten opzichte van één of meer van de in artikel 9 van de beschikking van de Raad van 16 december 1969 bedoelde landen ten uitvoer leggen, wanneer de Raad niet binnen een periode van vijf weken na de indiening van het voorstel van de Commissie daarover een beslissing heeft genomen.

Artikel 4

1. In dringende gevallen kan intrekking van liberalisatiemaatregelen, of afschaffing, of vermindering van contingenten plaatsvinden zonder voorafgaande raadpleging.

2. Wanneer nadat een contingent is uitgeput, de economische behoeften van een Lid-Staat extra invoer noodzakelijk maken uit het land of de landen waaraan het contingent was toegewezen, kan de betrokken Lid-Staat in dringende gevallen, zonder voorafgaande kennisgeving extra invoermogelijkheden scheppen binnen de grens van 20 % van de omvang of het bedrag van het uitgeputte contingent.

3. In de uitzonderlijke gevallen dat een Lid-Staat overweegt ten opzichte van een van de in artikel 3, lid 3, tweede alinea, bedoelde derde landen, mogelijkheden te scheppen voor de invoer van een produkt waarvan de invoer noch geliberaliseerd, noch gecontingenteerd is, zijn de artikelen 1, 2 en 3 van toepassing, wanneer de overwogen invoer de groot-

ste omvang of het hoogste bedrag van de invoer van hetzelfde produkt uit het betrokken land tijdens een der laatste drie jaren, vermeerderd met 20 %, zou overschrijden.

4. Voor zover de beoogde invoer de in de leden 2 en 3 vastgestelde grens niet overschrijdt, deelt de Lid-Staat aan de Commissie, die de andere Lid-Staten daarvan in kennis stelt, achteraf het totale bedrag mee van de verleende vergunningen. De mededeling kan geschieden in de vorm van een aan het einde van ieder halfjaar toe te sturen lijst, en moet een indeling naar produkt en naar derde land van oorsprong bevatten. In het geval van lid 3 geldt hetzelfde voor de vergunningen voor de invoer uit andere derde landen die zijn verleend voor niet geliberaliseerde produkten waarvoor geen contingent is geopend.

5. Over de door een Lid-Staat krachtens dit artikel genomen maatregelen wordt op verzoek van een Lid-Staat of van de Commissie, onder de in artikel 2 genoemde voorwaarden achteraf overleg gepleegd.

Artikel 5

Vanaf het tijdstip waarop machtiging is verleend om met een derde land communautaire onderhandelingen te openen, mogen de Lid-Staten de ten opzichte van dat land overwogen maatregelen niet meer ten uitvoer leggen zonder dat de Raad, op voorstel van de Commissie, overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag daartoe machtiging heeft verleend.

In geval van vergrotingen van contingenten, of van maatregelen als bedoeld in artikel 4, leden 2 en 3, is de voorafgaande kennisgeving volgens artikel 1 steeds verplicht. Voorafgaande machtiging door de Raad is slechts vereist indien een Lid-Staat of de Commissie tijdens het overleg waarom eventueel binnen de in artikel 2, lid 3, bedoelde termijn wordt verzocht, bezwaar aantekenen.

In het geval van intrekking van liberalisatie, afschaffing of vermindering van contingenten is de voorafgaande kennisgeving eveneens vereist. Deze maatregelen kunnen evenwel worden goedgekeurd zonder voorafgaande machtiging door de Raad. Indien een Lid-Staat of de Commissie bezwaar aantekent tijdens het overleg achteraf dat eventueel plaatsvindt onder de in artikel 2 vermelde voorwaarden, dient de Commissie overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag een voorstel in bij de Raad.

Artikel 6

Vóór 31 december 1974 zullen de wijzigingen in deze beschikking die noodzakelijk zijn in verband met de voltooiing van de eenmaking der invoerrege-

lingen van de Lid-Staten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 113 van het Verdrag.

Artikel 7

De bepalingen van de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 blijven geldig voor zover zij niet in tegenspraak zijn met de bepalingen van de onderhavige beschikking.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 19 december 1972.

Voor de Raad
De Voorzitter
T. WESTERTERP

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1972

betreffende de methode voor het berekenen van het bedrag dat wordt afgetrokken van de steun betaald ter uitvoering van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 804/68 wanneer de steun ook voor karnemelk wordt toegekend

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(72/456/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17/64/EEG van de Raad van 5 februari 1964 betreffende de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2591/70 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1566/72 ⁽⁴⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2306/70 van de Raad van 10 november 1970 betreffende de financiering van de uitgaven voor interventie op de interne markt in de sector melk en zuivelprodukten ⁽⁵⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 3,

Overwegende dat ingevolge artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2306/70 het financierbare bedrag van de uitgaven die veroorzaakt worden door de maatregelen genomen op grond van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten ⁽⁶⁾,

laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1411/71 ⁽⁷⁾, gelijk is aan de steun die uit hoofde van deze maatregelen werd verleend ;

Overwegende dat bij beschikking van de Commissie van 5 september 1968, betreffende het nemen van nationale steunmaatregelen voor karnemelk en karnemelkpoeder in de Bondsrepubliek Duitsland ⁽⁸⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2437/69 ⁽⁹⁾, dit land gemachtigd werd voor karnemelk dezelfde steun te verlenen als voor magere-melk ;

Overwegende dat in de boekhouding van de uitbetalingsorganen deze twee soorten steunbedragen niet kunnen worden onderscheiden, zodat krachtens artikel 11, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2306/70 het totale bedrag van de steun moet worden verminderd met een bedrag overeenkomende met de steun voor karnemelk ;

Overwegende dat de methode voor de berekening van het bedrag dat van het bedrag van de betaalde steun moet worden afgetrokken door de Commissie wordt vastgesteld na advies van het Comité van het Fonds en met inachtneming van de resultaten van een onderzoek door het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten ;

Overwegende dat het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten tot dit onderzoek is overgegaan en dat de in deze beschikking opgenomen maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van het Fonds,

⁽¹⁾ PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 586/64.

⁽²⁾ PB nr. L 280 van 26. 12. 1970, blz. 63.

⁽³⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB nr. L 167 van 25. 7. 1972, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB nr. L 249 van 17. 11. 1970, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽⁷⁾ PB nr. L 148 van 3. 7. 1971, blz. 4.

⁽⁸⁾ PB nr. L 235 van 26. 9. 1968, blz. 13.

⁽⁹⁾ PB nr. L 307 van 7. 12. 1969, blz. 7.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN :

Artikel 1

Het bedrag bedoeld in artikel 11, lid 3 van Verordening (EEG) nr. 2306/70 dat in mindering wordt gebracht van het bedrag bedoeld in lid 1 van hetzelfde artikel, is gelijk aan 1,5 % van de steun toegekend voor magere-melk en karnemelk gebruikt voor de veevoeding in de periode van 29 juli 1968 tot en met 31 maart 1970.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 8 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1972

inzake een procedure op grond van artikel 86 van het E.E.G.-Verdrag
(IV/26.911 — Zoja C.S.C.-I.C.I.)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(72/457/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap en met name op
artikel 86,Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 fe-
bruari 1962 ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 3 en 15,Gezien het op 8 april 1971 door de vennootschap
„Laboratorio Chimico Farmaceutico Giorgio Zoja
S.p.A.” tot de Commissie gerichte verzoek tot inlei-
ding van een procedure tot vaststelling van inbreu-
ken op de artikelen 85 en 86 van het E.E.G.-Verdrag
gemaakt door de ondernemingen de Commercial
Solvents Corporation te New York (C.S.C.) en het
Istituto Chemioterapico Italiano te Milaan (I.C.I.),Gehoord de ondernemingen C.S.C. en I.C.I., con-
form artikel 19 van Verordening nr. 17 en de bepa-
lingen van Verordening nr. 99/63/EEG ⁽²⁾,Gezien het door het Adviescomité voor Mededin-
gingsregelingen en Economische Machtsposities con-
form artikel 10 van Verordening nr. 17 op 24 no-
vember 1972 uitgebrachte advies,

I.

Overwegende de volgende feiten :

A. Grondstoffen (nitropropaan, aminobutanol)

1-nitropropaan (nitropropaan) is een verbinding, die
wordt verkregen door de nitrering van paraffine en
het basisprodukt voor de industriële produktie van
2-amino-1-butanol (aminobutanol) vormt.Aminobutanol, dat op beperkte schaal wordt toege-
past als emulgator, is het basisprodukt voor de in-
dustriële produktie van dextro-ethambutol (etham-
butol) een verbinding die bij de therapie van longtu-
berculose wordt gebruikt.De onder leiding van de vennootschap Commercial
Solvents Corporation (C.S.C.) te New York staande
groep bezit thans het wereldmonopolie van de in-
dustriële produktie en verkoop van produkten ver-kregen door de nitrering van paraffine, waaronder
nitropropaan en aminobutanol.Hoewel de basisoctrooien met betrekking tot de
produktiemethoden voor nitropropaan in het pu-
blik domein zijn gevallen, is het voor andere on-
dernemingen, gezien de noodzaak langdurig en
kostbaar spuurwerk op know-how gebied te bedrij-
ven, de hoge kosten en technologische complexiteit
van de installaties, de moeilijkheid om nieuwe afzet-
mogelijkheden van betekenis te vinden voor de drie
overige produkten verkregen door de nitrering van
paraffine (2-nitropropaan, nitromethaan, nitro-
athaan) zeer moeilijk op de markt van nitropropaan
te komen, hetgeen de oorzaak is van het bestaan van
dit monopolie.De Commissie heeft niet de aan de C.S.C. gevraagde
inlichtingen verkregen en meer in het bijzonder niet
de gegevens betreffende haar produktie van nitro-
propaan en aminobutanol. Op grond van de produk-
tiecapaciteit van haar installaties, die blijkt uit de
desbetreffende publikaties, kan de jaarlijkse produk-
te van nitropropaan echter op ten minste 2 500 ton
worden geschat.Aminobutanol kan zonder veel moeite uit nitropro-
paan worden verkregen. De gebruikers hebben ech-
ter tot nog toe de voorkeur gegeven aan bevoorra-
ding met het door C.S.C. geproduceerde aminobuta-
nol.De C.S.C.-groep voert nitropropaan uit naar de ge-
meenschappelijke markt en heeft daartoe tot 1970
aminobutanol uitgevoerd door middel van onafhan-
kelijke en tot de groep behorende wederverkopers.
Met name heeft zij de Italiaanse markt door middel
van haar dochteronderneming Istituto Chemiotera-
pico Italiano (I.C.I.) tot begin 1970 van deze pro-
dukten voorzien.

B. Derivaat (ethambutol)

Ethambutol is een produkt, dat sedert 1967 veel
wordt gebruikt bij de therapie van longtuberculose.
Evenals de andere tuberculose-geneesmiddelen wordt
dit produkt gebruikt in combinatie met gelijksoorti-
ge middelen.Op de gemeenschappelijke markt bestaan thans vijf
producenten van ethambutol, waarvan drie belang-
rijke. De prijs van het onverpakte product was tot⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.⁽²⁾ PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

voor kort ongeveer 7,5 tot 8 rekeneenheden per gram. Deze producenten gebruiken een gedeelte van hun produktie voor de vervaardiging van eigen farmaceutische specialiteiten, en verkopen de rest aan farmaceutische laboratoria.

Deze producenten zijn: de American Cyanamid Company-groep (A.C.C.), New Jersey (VS) via haar dochteronderneming Cyanamid Italia te Catania, de vennootschap Zoja en sinds 1970 de C.S.C.-groep via I.C.I.

— De A.C.C.-groep is de belangrijkste producent. Haar dochteronderneming Cyanamid Italia produceert ethambutol, dat in Europa en met name in de Lid-Staten vrijwel uitsluitend door de dochteronderneming Cyanamid Specialties Zürich wordt verkocht.

— I.C.I. verkoopt in de praktijk alleen in Italië, ten dele haar specialiteiten, en ten dele onverpakte ethambutol, aan Italiaanse farmaceutische laboratoria, en voor de uitvoer aan onafhankelijke wederverkopers.

— Zoja verkoopt haar produkten in de gemeenschappelijke markt en in derde landen. De ver-

koop van ethambutol vertegenwoordigt een buitengewoon belangrijk deel van haar omzet.

— Zoja voert naar Frankrijk uit door middel van onafhankelijke wederverkopers en is in 1971 met de uitvoer naar Duitsland begonnen.

Ethambutol is als farmaceutische specialiteit op de wereldmarkt en op de gemeenschappelijke markt geïntroduceerd in 1967, vrijwel gelijktijdig door de A.C.C.-groep (Myambutol) en door Zoja (Etibi).

In de jaren 1971 en 1970 verkochten deze drie producenten ethambutol (onverpakt en als specialiteit) in de Lid-Staten voor :

	Hoeveelheid (kg)	Waarde (R.E.)
1971	36 465	3 909 000
1970	30 374	3 532 000

In 1971 en 1970 bereikte de totale verkoop in de apotheken van specialiteiten op basis van ethambutol in de Lid-Staten de volgende hoeveelheden :

	Italië	Duitsland	Frankrijk	België	Nederland
1970	6 376	11 110	1 717	1 040	525
1971	9 309 (+ 59%)	11 242 (+ 10%)	7 448 (+ 515%)	1 063 (+ 0,5%)	638 (+ 26%)

De aan de ziekenhuizen berekende prijzen van de specialiteiten variëren per producent en zijn over het algemeen veel lager dan die van de specialiteiten in de apotheek. De verkoop aan ziekenhuizen ligt niet in exacte statistieken vast, maar is naar hoeveelheid gerekend belangrijker dan de verkoop aan apotheken.

C. C.S.C. en haar dochteronderneming I.C.I.

I.C.I. is een Italiaanse vennootschap op aandelen die haar werkzaamheden uitoefent in de sector farmaceutische chemie. Haar omzet bedroeg in 1970 5 534 miljoen lire.

In 1962 verwierf C.S.C., een voornamelijk in dezelfde sector werkzame vennootschap, 51% van het maatschappelijk kapitaal van I.C.I.

De Raad van Bestuur van I.C.I. is thans samengesteld uit 10 leden, waarvan 5 functionarissen van C.S.C. zijn, waar zij hoge leidinggevende functies hebben. De „President and director” van C.S.C. is tevens voorzitter van deze Raad van Bestuur.

Het uitvoerend comité van C.S.C. is samengesteld uit 6 leden, waarvan 3 vertegenwoordigers van C.S.C. zijn.

Overigens noemt C.S.C. in haar jaarverslag over 1972 I.C.I. één van haar dochterondernemingen („our subsidiary”) en vermeldt in het jaarverslag over 1970 dat de laboratoria van I.C.I. de research-basis van C.S.C. in Europa vormen.

Afgezien van haar activiteiten als fabrikant van chemische en farmaceutische produkten, ontwikkelt of ontwikkelde I.C.I. die van wederverkoper van verschillende produkten van C.S.C., met uitsluiting van iedere andere onderneming. Tot 1970 behoorden hieronder nitropropane en aminobutanol.

D. Commerciële betrekkingen tussen de C.S.C. en I.C.I. enerzijds en Zoja anderzijds

Sinds 1966 was de voornaamste cliënt van I.C.I. voor aminobutanol de vennootschap Zoja, die op basis van jaarlijkse leveringscontracten, dan wel in

afzonderlijke orders, de volgende hoeveelheden heeft aangekocht :

	kilogram
1966	20 820
1967	50 123
1968	75 184
1969	80 196
1970	964
Totaal	227 287

In mei 1969 deelde I.C.I. aan Zoja mede, dat C.S.C. besloten had tot een algemene prijsverhoging van aminobutanol waardoor de in het lopende contract met Zoja vastgestelde prijs zou worden verhoogd van 2 435 tot 2 850 lire per kg. Zoja ging akkoord met deze verhoging, hoewel deze mogelijkheid in het contract niet was voorzien.

In 1968 en 1969 onderhandelde I.C.I. met Zoja over een fusie van beide vennootschappen. De onderhandelingen werden eind 1969 met negatief resultaat beëindigd.

In november 1969 kon Zoja nog kiezen tussen verschillende bevoorradingsbronnen op basis van economische criteria, aangezien de grondstoffen bij onafhankelijke wederverkopers beschikbaar bleken tegen over het algemeen lagere prijzen dan die van I.C.I.

Zoja besloot toen met I.C.I. te onderhandelen over een uitstel van de leveringen of een definitieve vermindering van de in het contract van 11 maart 1969 voorziene hoeveelheid, ten einde gebruik te kunnen maken van gunstiger bevoorradingsbronnen. In 1970 werden Zoja en I.C.I. het gemakkelijk eens over een definitief afzien door eerstgenoemde van de derde partij van 20 000 kg, bepaald in genoemd leveringscontract.

Eind 1969 en in de loop van de eerste helft van 1970 kon Zoja inderdaad bij verschillende Italiaanse en buitenlandse verkopers aanzienlijke hoeveelheden aminobutanol kopen tegen lagere prijzen dan die van I.C.I.

Vanaf de tweede helft van 1970 werden aminobutanol en nitropropan onverwachts schaars op de markt en waren na korte tijd in het geheel niet meer verkrijgbaar. Zoja wendde zich tot vele handelaren in de gemeenschappelijke markt en in derde landen en kreeg overal een negatief antwoord. Enkele van de betrokken ondernemingen verklaarden dat zij niet meer over grondstoffen beschikten omdat C.S.C. de

leveringen had stopgezet, andere dat de uitvoer van deze produkten evenals de verkoop voor farmaceutisch gebruik hun was verboden.

In juli en oktober 1970 kocht I.C.I. bij een kleine ethambutolproducent, de vennootschap Bulciago te Como, in totaal 35 000 kg nitropropan die het voor gebruik als emulgator verkocht aan verschillende kleine verffabrikanten, die zich daarbij moesten verplichten deze niet weder te verkopen voor farmaceutisch gebruik. Enkele van deze leveringen vonden plaats in het begin van 1971, de laatste op 20 april 1971.

Bij schrijven van 18 november 1970 verzocht Zoja I.C.I. om levering van in totaal 120 000 kg aminobutanol voor 1971. I.C.I. moest zich hiervoor eerst tot C.S.C. wenden en antwoordde Zoja op 12 januari 1971 dat C.S.C. haar had medegedeeld, „niet over 2-aminobutanol voor verkoop te beschikken”.

De daaropvolgende pogingen van Zoja in 1971, de grondstof bij ondernemingen van de gemeenschappelijke markt en van derde landen te verkrijgen, leverden evenals in het voorgaande jaar een negatief resultaat op. Aanvragen bij ondernemingen, Italiaanse ambassades en het Instituut voor de Buitenlandse Handel (I.C.E.) in de Lid-Staten en in derde landen wezen steeds weer in de richting van één enkele bevoorradingsbron, namelijk C.S.C.

Op 8 april 1971 richtte Zoja tot de Commissie een verzoek om inleiding van een procedure tot vaststelling van de volgende inbreuken op de artikelen 85 en 86 van het E.E.G.-Verdrag door C.S.C., I.C.I., A.C.C., Cyanamid Italia en andere wederverkopers van C.S.C. op de gemeenschappelijke markt: een overeenkomst tussen de A.C.C.-groep en de C.S.C.-groep voor de verdeling van de wereldmarkt van ethambutol, boycot van de klaagster en exportverboden bij de verkoop van aminobutanol en nitropropan.

Naar aanleiding van een laatste op 11 oktober 1971 door Zoja gedaan verzoek om aminobutanol of nitropropan antwoorde I.C.I. op 26 oktober 1971 „deze produkten in het geheel niet meer beschikbaar te hebben” en „dat onze leverancier Commercial Solvents Corporation ons reeds enige tijd geleden heeft medegedeeld, voor ons geen enkele mogelijkheid tot levering van deze produkten meer te hebben”.

Tot op heden heeft Zoja haar produktie, zij het op geringere schaal, kunnen voortzetten.

Wanneer de voorraden eenmaal zijn uitgeput, zal zij echter gedwongen zijn de produktie van ethambutol te staken, indien zij er intussen niet in zou slagen, een vaste leverancier te vinden.

II

A. Toepasselijkheid van artikel 86 op de vennootschappen C.S.C. en I.C.I. die als een groep worden beschouwd

Overwegende dat C.S.C. over I.C.I. de macht tot controle heeft aangezien zij 51% van het maatschappelijke kapitaal van I.C.I. bezit; dat C.S.C. immers een gestadige en beslissende invloed kan uitoefenen op de vennootschappelijke besluitvorming en dus op het beheer van I.C.I., aangezien de algemene vergadering met de stemmen van de vennoten, die meer dan de helft van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen, met name de bevoegdheid heeft bestuurders te benoemen, over hun verantwoordelijkheid te beslissen en de balans goed te keuren;

Overwegende dat artikel 2359 van het Italiaanse burgerlijke wetboek, inzake aankoop van aandelen door gecontroleerde ondernemingen, een definitie van controle geeft die op hetzelfde beginsel is gebaseerd;

Overwegende voorts dat de samenstelling van de Raad van Bestuur en het Uitvoerende Comité van I.C.I. duidelijk bevestigt dat C.S.C. haar controle over I.C.I. effectief uitoefent; dat immers vijf van de tien leden van de Raad van Bestuur van I.C.I. functionarissen met hoge leidinggevende posities van C.S.C. zijn; dat met name de president van C.S.C. ook de voorzitter van de Raad van Bestuur is; dat voorts drie van de zes leden van het Uitvoerende Comité functionarissen van C.S.C. zijn hetgeen duidelijk de bedoeling van C.S.C. illustreert de dagelijkse gang van zaken bij I.C.I. nauwkeurig te volgen;

Overwegende bovendien dat ook het feit veelbetekend is, dat C.S.C. in haar jaarverslagen vermeldt dat I.C.I. een van haar dochterondernemingen is en haar researchbasis in Europa vormt, hetgeen men niet zou zeggen van ondernemingen waarin men alleen kapitaal als geldbelegging heeft geïnvesteerd.

Overwegende bovendien dat het verbod in 1970 door C.S.C. aan haar eigen verkopers van nitropropan en aminobutanol in sommige landen opgelegd om deze produkten te verkopen voor de fabricage van ethambutol, of ze uit te voeren, onder de gegeven omstandigheden wijst op de bedoeling Zoja te verhinderen zich van grondstoffen te voorzien en aantoonde in welke mate C.S.C. van dichtbij de activiteiten van Zoja sedert de mislukking van de besprekingen om tot een fusie te geraken controleert, hetgeen er toe bijdraagt het onwaarschijnlijk te maken dat C.S.C. zich onthoudt en onthouden heeft in feite haar macht tot controle ten opzichte van I.C.I. uit te oefenen, zeer zeker wat betreft het gedrag van deze onderneming op de betrokken produktenmarkt; dat het in het bijzonder onwaar-

schijnlijk is dat een zo hachelijke operatie als de hiervoor vermelde absorptiepoging zonder de controle van C.S.C. zou hebben plaatsgevonden, die door het gedrag van Zoja op de wereldmarkt nog meer gehinderd werd dan I.C.I. en in het bijzonder zonder de medewerking van de in de Raad van Beheer en het Uitvoerend Comité aanwezige functionarissen van C.S.C.; dat dus geconcludeerd mag worden dat C.S.C. de controlemacht over I.C.I. heeft en deze ook in feite uitoefent, op zijn minst genomen wat de betrekkingen met Zoja betreft, zodat er wat dit betreft geen aanleiding is tussen de wil en de daden van C.S.C. en die van I.C.I. onderscheid te maken; dat er dientengevolge aanleiding is om de vennootschappen C.S.C. en I.C.I. wat betreft hun verhouding met Zoja en voor de toepassing van artikel 86 te beschouwen als vormden zij een en dezelfde onderneming of economische eenheid, die hierna de „C.S.C.-I.C.I.-groep” wordt genoemd;

B. Machtspositie van de C.S.C.-I.C.I.-groep

Overwegende dat de C.S.C.-I.C.I.-groep op de gemeenschappelijke markt een machtspositie inneemt voor de voor de produktie van ethambutol benodigde grondstoffen;

Overwegende dat deze groep immers een wereldmonopolie bezit in produktie en verkoop van nitropropan en aminobutanol;

Overwegende dat thans onder economisch verantwoorde mededingingsvoorwaarden geen fabricagemethoden voor ethambutol op industriële schaal kunnen worden toegepast die uitgaan van het gebruik van andere stoffen dan bovengenoemde;

Overwegende derhalve dat nitropropan en aminobutanol de voor de produktie van ethambutol onontbeerlijke grondstof vormen;

Overwegende ten slotte dat de C.S.C.-I.C.I.-groep, die in produktie en in verkoop van genoemde grondstoffen een wereldmonopolie heeft, eveneens op de gemeenschappelijke markt een overheersende positie heeft.

C. Misbruik van de machtspositie

Overwegende dat de C.S.C.-I.C.I.-groep misbruik maakt van haar machtspositie;

Overwegende dat de groep de leveringen van de grondstof aan één van de drie voornaamste gebruikers heeft gestaakt;

Overwegende dat dit gedrag kan leiden tot de uitschakeling van één van de voornaamste ethambutol-producenten op de gemeenschappelijke markt, wat de instandhouding van de voorwaarden voor een daadwerkelijke concurrentie op de gemeenschappelijke markt op ernstige wijze ongunstig beïnvloedt;

Overwegende dat dit derhalve een misbruik in de zin van artikel 86 vormt ;

Overwegende voorts dat het onderhavige gedrag de afzet van de grondstof alsmede de produktie van ethambutol beperkt en derhalve eveneens een van de uitdrukkelijk in dit artikel verboden misbruiken oplevert ;

Overwegende dat, voor de vaststelling van de gevolgen van het onderhavige gedrag, de ethambutolmarkt om de navolgende redenen als een markt op zich kan worden beschouwd :

- uit gezaghebbende studies en publikaties op het gebied van de longtuberculose, met inbegrip van de door I.C.I. voorgelegde, blijkt dat ethambutol een onderdeel vormt van de bij de moderne therapie van deze ziekte meest gebruikte geneesmiddelencombinaties ;
- uit het feit dat ethambutol in combinatie met andere tuberculose geneesmiddelen wordt gebruikt, kan worden afgeleid dat het de genoemde produkten veeleer aanvult dan daarmee concurreert ;
- in een niet expanderende sector als die van de tuberculose geneesmiddelen, en ondanks het op de markt komen van een nieuw antibioticum, dat ook kan worden gebruikt bij de tuberculose-therapie, blijkt uit de blijvend zich op hoog niveau bevindende verkoop van ethambutol nogmaals dat de mogelijkheden dit produkt in de moderne receptuur te vervangen te verwaarlozen zijn ;
- hieruit mag worden geconcludeerd dat dit te danken is aan de bijzondere eigenschappen van dit produkt ;
- ten slotte, hoewel een eventuele mogelijkheid tot substitutie tussen ethambutol en de andere anti-tuberculosepreparaten niet kan worden uitgesloten, zou dit thans in ieder geval slechts in zeer beperkte mate mogelijk zijn, gezien de bovengenoemde argumenten, en dientengevolge ten enen male ontoereikend om het bestaan van een ethambutolmarkt uit te sluiten ;

Overwegende dat de bewering van C.S.C., dat haar mogelijkheden tot levering van grondstoffen beperkt zijn, niet kan worden aanvaard, omdat ter ondersteuning daarvan noch produktiecijfers, noch de redenen van deze beperking zijn aangegeven ; dat daarentegen, gezien de capaciteit van de produktie-installaties van C.S.C., kan worden gesteld dat C.S.C. in de behoeften van Zoja kan voorzien, aangezien deze slechts een zeer bescheiden percentage (ongeveer 5 tot 6 %) van haar totale produktie van nitropropan vertegenwoordigen.

Overwegende dat de offerte voor onverpakt ethambutol door I.C.I. op 15 mei 1972 aan Zoja gedaan aan de vastgestelde overtreding geen einde kan ma-

ken ; dat immers de eventuele bevoorrading van Zoja met ethambutol door I.C.I. of derden in de eerste plaats niet het herstel van Zoja op de markt als ethambutolproducent zou meebrengen ; dat voorts, wat de markt van de specialiteiten betreft, genoemde oplossing, die de afhankelijkheid van Zoja met zich brengt, voor de bevoorrading met ethambutol — en dus ook voor de verkooppolitiek inzake de specialiteit — van haar eigen concurrenten, Zoja zou belletten concurrerend te blijven op de markt van de specialiteiten ;

D. Ongunstige invloed op de handel tussen Lid-Staten

Overwegende dat dit misbruik de handel in ethambutol tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloedt ;

Overwegende dat uit de hiervoor vermelde cijfers blijkt, dat binnen de gemeenschappelijke markt voor ethambutol belangrijke verkoopmogelijkheden bestaan, met name in Italië, Frankrijk en Duitsland ;

Overwegende dat Zoja uitvoert naar de Franse markt en in 1971 begonnen is met uitvoer naar de Duitse markt, waarop voordien slechts één producent, de A.C.C.-groep aanwezig was ;

Overwegende dat hier sprake is van bestaande en vooral van potentiële handelsstromen tussen Lid-Staten ;

Overwegende dat de uitschakeling van Zoja derhalve van nadelige invloed zou zijn op de bestaande en potentiële handelsstromen ;

Overwegende dat het bestaan van octrooien van andere ondernemingen, met name van de A.C.C.-groep, in de meest Lid-Staten, om de volgende redenen niet de handel tussen Lid-Staten uitsluit :

- ten einde de bestaande of potentiële handel tussen Lid-Staten te kunnen vaststellen moet de Commissie in eerste instantie rekening houden met de huidige marktomstandigheden ;
- de octrooien van A.C.C. worden betwist in gerechtelijke procedures, waarin zij worden tegenovergesteld aan octrooien van Zoja betreffende dezelfde materie, nl. ethambutol en de desbetreffende fabricagemethoden. De Commissie beschikt derhalve, hangende de rechterlijke uitspraak, niet over gegevens om vast te stellen of de octrooien van A.C.C. dan wel die van Zoja geldig zouden zijn ;
- in een proces, dat in Frankrijk door A.C.C. tegen het laboratorium Sobio, gebruiker van de door Zoja geproduceerde ethambutol, is aangespannen en waarin een eis in reconventie was ingesteld, zijn de octrooien van A.C.C. in eerste aanleg ongeldig verklaard door het „tribunal de grande instance” van Parijs bij uitspraak van 22

juni 1971, welke op 20 mei 1972 door het „Cour d'appel” van Parijs is bevestigd; op basis van deze uitspraak kan Zoja wettig naar Frankrijk uitvoeren.

Overwegende dat, onder deze omstandigheden, het staken door de C.S.C.-I.C.I.-groep van de leveringen van nitropropaan en aminobutanol aan Zoja de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloedt door een rechtstreekse invloed uit te oefenen op het goederenverkeer tussen deze staten, die nadelig kan zijn voor de verwezenlijking van de doelstelling van één enkele markt.

III

A. Toepasselijkheid van artikel 15, lid 2

Overwegende dat de Commissie krachtens artikel 15, lid 2, bij beschikking aan ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten kan opleggen van ten minste 1 000 en ten hoogste 1 000 000 rekeenheden, of tot een bedrag van ten hoogste 10 % van de omzet van elk der betrokken ondernemingen in het voorafgaande boekjaar, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid inbreuk maken op de voorschriften van artikel 85, lid 1, of artikel 86 van het Verdrag;

Overwegende dat door de C.S.C.-I.C.I.-groep en met name door de vennootschappen tot welke deze beschikking is gericht, in ieder geval uit onachtzaamheid inbreuk wordt gemaakt op artikel 86;

Overwegende immers dat het de C.S.C.-I.C.I.-groep bekend was, of in ieder geval niet onbekend had moeten zijn; dat het betrokken gedrag een inbreuk op de in het Verdrag bepaalde mededingingsvoorschriften vormt en derhalve onder het bereik van artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17 valt; dat aan de voorwaarden voor toepassing van dit artikel derhalve is voldaan;

Overwegende dat het voornemen van de groep tot uitschakeling van de mededinging door het betrokken als misbruik aangemerkte gedrag kan worden afgeleid uit de volgende gegevens:

- de stopzetting van de leveringen aan Zoja vond plaats, toen de groep C.S.C., na een niet geslaagde poging tot fusie met deze onderneming, besloot rechtstreeks op de ethambutol markt op te treden;
- de groep heeft bepaalde onafhankelijke wederverkopers van grondstoffen de uitvoer daarvan alsmede de verkoop voor farmaceutisch gebruik verboden;
- toen de grondstoffen reeds schaars waren en I.C.I. zijn activiteit als wederverkoper van deze grondstoffen had gestaakt om uitsluitend als

producent van ethambutol op te treden, kocht I.C.I. een aanzienlijke hoeveelheid onverwachts op de Italiaanse markt beschikbaar gekomen nitropropaan, dat hij in kleine partijen verkocht aan meerdere verffabrikanten (de laatste levering vond op 20 april 1970 plaats) aan wie hij de wederverkoop voor farmaceutisch gebruik verbood. Op deze wijze verhinderde hij de bevoorrading van Zoja;

- overigens wordt dit voornemen bevestigd door een verklaring op de hoorzitting van 15 mei 1972 van een advocaat van I.C.I., die in antwoord op een verzoek om opheldering inzake het verbod van I.C.I. tot wederverkoop van nitropropaan voor farmaceutisch gebruik, mededeelde dat dit verbod was opgelegd om te voorkomen dat het betrokken produkt op belangrijke ethambutolmarkten, namelijk op die van de ontwikkelingslanden zou worden aangeboden;
- in deze lijkt het argument, dat Zoja geen aanspraak zou hebben kunnen maken op het verkrijgen van nitropropaan, omdat zij voor 11 oktober 1971 nooit aanvraag had gedaan voor deze grondstof, doch alleen voor aminobutanol niet gemotiveerd; het was de C.S.C.-I.C.I.-groep immers bekend of had haar in ieder geval niet onbekend moeten zijn dat Zoja, evenals overigens de andere gebruikers, in staat zou zijn geweest zo nodig in haar behoeften aan aminobutanol te voorzien door middel van de verwerking van nitropropaan; in ieder geval heeft de C.S.C.-I.C.I.-groep steeds geweigerd aan Zoja nitropropaan te leveren, ook nadat zij op 9 juli 1971 door de Commissie in kennis was gesteld van de door deze vennootschap ingediende klacht, die eveneens de weigering om nitropropaan te leveren betrof.

Overwegende dat, op grond van het bovenstaande, de Commissie de betrokken ondernemingen geldboeten kan opleggen en dat zij het dienstig acht zulks te doen, gezien de omvang en de omstandigheden van de vastgestelde inbreuk.

B. Zwaarte en duur van de inbreuk

Overwegende dat de Commissie bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete, overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17 rekening moet houden met de zwaarte en de duur van de inbreuk.

Overwegende dat de inbreuk waaraan de C.S.C.-I.C.I.-groep zich schuldig heeft gemaakt om de volgende redenen bijzonder ernstig is:

- het uit de ethambutolmarkt verdwijnen van een van de voornaamste producenten beperkt de daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijk markt aanzienlijk aangezien;

- het feit dat de staking van de leveringen door C.S.C. onverwacht geweest is en is uitgebreid tot de markt van talrijke derde landen kan leiden tot de volledige uitschakeling van Zoja als onderneming, daar haar activiteiten voor een zeer aanzienlijk deel gebaseerd zijn op de ethambutol-productie, en dus tot het bemoeilijken van de wederinvoering op de markt van mededingingsvoorwaarden, die gelijkwaardig zijn met de thans bestaande.
- het onverwachte en niet te voorziene karakter van stopzetting van de leveringen kan niet worden bestreden met de bewering dat Zoja, in overeenstemming met I.C.I., heeft afgezien van de levering van een hoeveelheid grondstoffen, die volgens het destijds lopende contract zou moeten worden geleverd; tot de eerste helft van 1970 kon Zoja immers grondstoffen krijgen bij verschillende handelaren en zelfs tegen lagere prijzen dan die van I.C.I., zodat niets kon doen veronderstellen dat in de tweede helft van dat jaar het haar niet meer mogelijk zou zijn geweest enige levering te verkrijgen, noch op de gemeenschappelijke markt, noch in derde landen;

Overwegende dat ten aanzien van de duur van de inbreuk de periode in aanmerking moet worden genomen, waarin de schadelijke gevolgen van het als misbruik aangemerkte gedrag zichtbaar werden; dat deze gevolgen voor de eerste maal bleken naar aanleiding van het op 18 november 1970 door Zoja aan I.C.I. gerichte verzoek betreffende de jaarlijkse levering; dat een gedrag als het onderhavige, waarvan het gevolg is dat een onderneming gedurende meer dan twee jaar van iedere bevoorrading met grondstoffen wordt verstoken, een inbreuk van een bijzonder lange duur vormt;

Overwegende dat naar de mening van de Commissie op grond van een beoordeling van alle bovengenoemde gegevens een geldboete van 200 000 rekeneneenheden moet worden opgelegd, voor de betaling waarvan de beide vennootschappen tot wie de onderhavige beschikking is gericht, hoofdelijk aansprakelijk zijn;

Overwegende, ten aanzien van de wijze waarop een einde moet komen aan de vastgestelde inbreuk, de noodzakelijkheid van het voorschrijven van een onmiddellijke levering aan Zoja van een hoeveelheid grondstof voldoende om, rekening houdend met haar laatste verzoek, aan de meest dringende behoeften van deze onderneming te voldoen; dat het verder opportuun is Zoja van een bevoorrading op langere termijn te verzekeren teneinde de voorwaarden voor een effectieve concurrentie te handhaven;

Overwegende dat deze beschikking geen afbreuk doet aan de mogelijkheid een procedure tot vaststelling van de door Zoja gemelde inbreuken op artikel 85 in te leiden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN:

Artikel 1

De stopzetting, vanaf november 1970, van de leveringen aan de vennootschap Zoja van grondstoffen voor de productie van ethambutol vormt een inbreuk op artikel 86 van het Verdrag tot oprichting van de E.E.G. gepleegd door de vennootschappen Commercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano.

Artikel 2

De Vennootschappen Commercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano zijn verplicht aan de in artikel 1 vastgestelde inbreuk een einde te maken.

Hiervoor dienen zij:

- onmiddellijk te leveren 60 000 kg nitropropaan of 30 000 kg aminobutanol voor een prijs die de maximumprijs die zij voor deze twee produkten toepast niet overschrijdt;
- binnen 2 maanden na de kennisgeving van deze beschikking ter goedkeuring aan de Commissie voorstellen voor te leggen voor de verdere bevoorrading van Zoja.

Artikel 3

De Commissie legt de vennootschappen Commercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano, wegens de in artikel 1 vastgestelde inbreuk, een gezamenlijk verschuldigde boete op van 200 000 rekeneneenheden, 125 000 000 lires.

Dit bedrag dient binnen drie maanden na de kennisgeving van deze beschikking aan de Commissie te worden betaald.

Artikel 4

1. De verplichting tot levering opgelegd bij artikel 2 hierboven gaat gepaard met een gezamenlijk verschuldigde dwangsom ten laste van de vennootschappen Commercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano van 1 000 rekeneneenheden of 625 000 lires voor elke dag dat zij, vanaf de 31e dag volgend op de kennisgeving van deze beschikking, aan deze verplichting niet voldoen.

2. De verplichting aan de Commissie voorstellen als bedoeld in artikel 2 hierboven voor te leggen gaat gepaard met een gezamenlijk verschuldigde dwangsom ten laste van de vennootschappen Com-

mercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano van 1 000 rekeneenheden of 625 000 lires voor elke dag dat zij nalatig blijven aan deze verplichting te voldoen.

Artikel 5

De onderhavige beschikking vormt executoriale titel tegen de vennootschappen Commercial Solvents Corporation en Istituto Chemioterapico Italiano overeenkomstig de bepalingen van artikel 192 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot :

- Commercial Solvents Corporation, New York, (Verenigde Staten van Amerika),
- Istituto Chemioterapico Italiano, Milaan, (Italië).

Gedaan te Brussel, 14 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1972

betreffende vergoeding door het E.O.G.F.L., afdeling Oriëntatie, aan het Koninkrijk der Nederlanden van de in 1970 uitgekeerde rooipremies voor appelbomen, peregomen en perzikbomen

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(72/458/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2517/69 van de Raad van 9 december 1969 tot vaststelling van bepaalde maatregelen ter sanering van de fruitproductie in de Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2476/70 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2093/70 van de Raad van 20 oktober 1970 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de toepassing van artikel 6 en van artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2517/69 ⁽³⁾, en met name op artikel 2, lid 2,

Overwegende dat het Koninkrijk der Nederlanden een verzoek heeft ingediend om vergoeding van het geheel van de in 1970 gedane uitgaven voor premies ;

Overwegende dat dit verzoek beantwoordt aan de voorschriften vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 1096/71 van de Commissie van 27 mei 1971 betreffende de verzoeken om terugbetaling van de door de Lid-Staten toegekende rooipremies voor appelbomen, peregomen en perzikbomen ⁽⁴⁾ ;

Overwegende dat in de oorspronkelijke teksten van december 1969 van de Verordeningen (EEG) nrs. 2517/69 en 2637/69 ⁽⁵⁾ een in twee uitkeringen betaalbare premie van 500 rekeneenheden werd voorzien ; dat deze teksten met de Verordeningen (EEG) nrs. 2476/70 en 2565/70 ⁽⁶⁾ van december 1970 met terugwerkende kracht werden gewijzigd, waarbij de premie werd gebracht op een in één keer uit te betalen bedrag van 800 rekeneenheden ; dat op de datum van genoemde wijzigingsverordeningen in het Koninkrijk der Nederlanden een deel van de premie reeds in de loop van het jaar 1970 werd betaald en dat het dientengevolge niet mogelijk was te voldoen aan de vereiste eenmalige uitbetaling ; dat deze omstandigheid echter geen belemmering kan vormen voor de vergoeding door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, van de in 1970 gedane uitgaven, mits het saldo van de premie zo spoedig mogelijk en wel in het jaar 1972 aan de begunstigden wordt uitbetaald ; dat om

deze reden en in afwachting van de vaststelling dat aan deze voorwaarde werd voldaan, de bijstand van het E.O.G.F.L. slechts voorlopig kan worden bepaald ;

Overwegende dat bij onderzoek van de verstrekte inlichtingen is gebleken dat voor een totaalbedrag van 2 313 627 rekeneenheden premies werden uitbetaald ; dat — onder voorbehoud met betrekking tot het hierbovengestelde — deze uitbetaling heeft plaatsgevonden op de voorwaarden vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 2517/69 en de uitvoeringsbepalingen daarvan ; dat het derhalve dienstig is dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, 50 % van dit bedrag, dat wil zeggen 1 156 813 rekeneenheden vergoedt ;

Overwegende dat het Comité van het Fonds is geraadpleegd over de financiële aspecten en met name over de beschikbare financiële middelen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN :

Artikel 1

De bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, wordt voor de door het Koninkrijk der Nederlanden in 1970 gedane uitgaven aan rooipremies voor appelbomen, peregomen en perzikbomen voorlopig vastgesteld op een bedrag van 1 156 813 rekeneenheden.

Na de indiening van de gegevens met betrekking tot de uitbetaling door het Koninkrijk der Nederlanden van het saldo van de premies voor het jaar 1970 zal de Commissie ten aanzien van de in de eerste alinea bedoelde bijstand een definitieve beslissing nemen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 22 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 266 van 9. 12. 1970, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 232 van 21. 10. 1970, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 116 van 28. 5. 1971, blz. 35.

⁽⁵⁾ PB nr. L 327 van 30. 12. 1969, blz. 31.

⁽⁶⁾ PB nr. L 275 van 19. 12. 1970, blz. 22.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1972

waarbij de Franse Republiek wordt gemachtigd om voor pootaardappelen de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief uit te stellen

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(72/459/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en in het bijzonder op artikel 26,

Overwegende dat de Franse Republiek machtiging heeft gevraagd om de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief uit te stellen voor pootaardappelen ;

Overwegende dat de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, lid 3, van het Verdrag de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, inzonderheid voor pootaardappelen, met ingang van 1 januari 1970 volledig zouden moeten toepassen ;

Overwegende echter dat de Franse Republiek is gemachtigd, bij beschikking van de Commissie van 22 december 1971 ⁽¹⁾, gedurende het jaar 1972 de rechten te blijven toepassen die door deze Lid-Staat werden toegepast op 31 december 1969 ;

Overwegende dat de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief met ingang van 1 januari 1973 de thans in Frankrijk bestaande moeilijkheden zou vergroten wegens het gevaar voor een aanzienlijke toeneming van de invoer uit derde landen en wegens het ontbreken van een gemeenschappelijke marktordening voor de betrokken produkten ; dat het namelijk gevoelige landbouwprodukten betreft waarvoor, de bepalingen van artikel 44 van het Verdrag moesten worden toegepast ; dat, in afwachting van de totstandbrenging van een dergelijke marktordening, de Franse Republiek ertoe dient te worden gemachtigd om met ingang van 1 januari 1973 de betrokken produkten bij invoer uit derde landen het op 31 december 1969 geldende recht te blijven toepassen, verlaagd overeenkomstig de aan het einde van de laatste onderhandelingen in het kader van het G.A.T.T. ondertekende overeenkomst ;

Overwegende dat de machtiging om een afwijkende maatregel te treffen, zoals de machtiging bedoeld in

artikel 26 van het Verdrag, slechts voor bepaalde tijd kan worden verleend ; dat de geldigheidsduur van de uit hoofde van artikel 26 verleende machtiging bijgevolg dient te worden beperkt tot de datum waarop maatregelen tot gemeenschappelijke ordening der markten voor de betrokken produkten van toepassing worden, en uiterlijk tot en met 31 december 1973 ;

Overwegende dat de invoer van de betrokken produkten uit derde landen in Frankrijk niet meer bedraagt dan 5 % van de totale waarde van de invoer van dit land uit de vorenbedoelde landen gedurende het laatste jaar waarover statistische gegevens beschikbaar zijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
GEGEVEN :

Artikel 1

De Franse Republiek wordt ertoe gemachtigd om met ingang van 1 januari 1973, totdat maatregelen tot gemeenschappelijke ordening der markten voor de betrokken produkten van toepassing worden en uiterlijk tot en met 31 december 1973, voor de in de bijlage vermelde produkten de douanerechten te blijven toepassen die door deze Lid-Staat werden toegepast op 1 januari 1957, aangepast overeenkomstig artikel 23, lid 1, sub c), van het Verdrag aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, verminderd met de tijdens de laatste onderhandelingen in het kader van het G.A.T.T. toegestane verlagingen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 22 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT

⁽¹⁾ PB nr. L 14 van 18. I. 1972, blz. 12.

BIJLAGE

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
07.01	Groenten en moeskruiden, vers of gekoeld : A. Aardappelen : I. Pootaardappelen (a)

(a) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden en bepalingen, vast te stellen door de bevoegde autoriteiten.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1972

aan de Regering van de Franse Republiek inzake het ontwerp-besluit houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van artikel R 55

(72/460/EEG)

Overeenkomstig artikel 1 van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaande onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen⁽¹⁾, heeft de Franse Regering, door een brief van 2 november 1972 van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen, vergezeld van een verklarende nota, de Commissie in kennis gesteld van een ontwerp-besluit houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van artikel R 55 van de Code de la route met betrekking tot het toegestane totaalgewicht van voertuigen.

De Commissie heeft op 7 november 1972 de brief van de Permanente Vertegenwoordiging ontvangen en de Franse Regering heeft het ontwerp eveneens aan de overige Lid-Staten gezonden.

I

Uit hoofde van artikel 2 van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962, brengt de Commissie het volgende advies uit :

1. De Commissie stelt vast, dat het door de Regering van de Franse Republiek overwogen ontwerp-besluit beoogt een totaalgewicht van vrachtwagencombinaties van ten hoogste 38 ton in plaats van 35 ton toe te staan, op voorwaarde dat dit totaalgewicht niet meer bedraagt dan 3,5 maal de druk, die op de aandrijvingsas(sen) mag worden uitgeoefend.

In dit ontwerp-besluit is bepaald, dat deze laatste voorwaarde niet van toepassing zal zijn op voertuigen, waarvan de registratie op een datum voorafgaand aan de nog niet vastgestelde datum van inwerkingtreding van dit besluit heeft plaatsgevonden. Als gevolg van de vaststelling van de nieuwe limieten en voorwaarden zijn in het ontwerp passende voorschriften met betrekking tot de goedkeuring van vrachtwagencombinaties opgenomen.

2. De Commissie stelt vast, dat het door de Regering van de Franse Republiek in het ontwerp-besluit opgenomen voorschrift ten aanzien van het totaalgewicht veel gelijkenis vertoont met dat genoemd in een in de Raadszitting van 17 en 18 mei 1972 bereikt

oriënteringsakkoord, hetwelk in het verloop van zijn zitting van 6 en 7 november 1972 werd bekrachtigd. Zij stelt eveneens vast, dat het in het ontwerp-besluit opgenomen voorschrift ten aanzien van de verhouding van het totaalgewicht tot de druk op de aandrijvingsas(sen) identiek is aan het voorschrift, dat de Commissie in haar voorstel voor een richtlijn van de Raad met betrekking tot de afmetingen en gewichten van wegvoertuigen heeft opgenomen doch dat niet in eerder genoemd oriënteringsakkoord van de Raad in overweging is genomen.

3. De onmiddellijke uitvoering van dit besluit zou evenwel het onderzoek naar een door de zes Lid-Staten en de toetredende landen aanvaardbare algemene oplossing, waarover momenteel onderhandelingen gaande zijn, die in het verloop van de volgende Raadszitting van 18 en 19 december 1972 zullen worden voortgezet, kunnen belemmeren.

De Commissie vestigt bovendien de aandacht van de Franse Regering op het feit, dat de voorschriften ten aanzien van het toegestane maximumgewicht en de verdeling van dit gewicht over de assen het ontwerp moeten zijn van geharmoniseerde voorschriften overeenkomstig de punten 2.4 en 2.4.1 van bijlage II van de richtlijn van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan⁽²⁾. Er bestaat een akkoord van de Vertegenwoordigers van de Regeringen van 28 mei 1969⁽³⁾, waarbij op grond van het punt 1 a) hiervan een Regering, die in de noodzaak verkeert een initiatief te nemen betreffende het vaststellen of wijzigen van de nationale bepalingen op gebieden, waarvoor uniforme gemeenschappelijke bepalingen zijn vastgesteld en ten aanzien waarvan de Commissie reeds een voorstel voor een richtlijn aan de Raad heeft voorgelegd, de beoogde maatregel eerst zes maanden nadat zij de Raad daarvan in kennis heeft gesteld kan nemen, en op voorwaarde dat deze laatste de richtlijn niet binnen genoemde termijn heeft vastgesteld.

Aangezien in het onderhavige geval met het voorschrift van het ontwerpbesluit ten aanzien van de verhouding van het totaalgewicht tot de druk op de aandrijvingsas(sen) een nieuw technisch voorschrift wordt ingevoerd, hetwelk in de andere regelingen

⁽¹⁾ PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62.

⁽²⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 76 van 17. 6. 1969, blz. 9.

niet bestaat, kunnen nieuwe technische belemmeringen voor het handelsverkeer ontstaan.

II

4. Ten slotte deelt de Commissie mede, dat zij geen principiële bezwaren heeft tegen de bepalingen van het Franse ontwerp-besluit, onder het voorbehoud dat de Franse Regering zich schikt naar het „Akkoord van de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Statens, in het kader van de Raad bijeen, van 28 mei 1969, betreffende de status quo en de kennisgeving aan de Commissie”.

5. De Commissie acht het niet noodzakelijk om het initiatief te nemen tot overleg met de overige Lid-Statens ingevolge artikel 2, lid 3, van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962.

6. De Commissie stelt de andere Lid-Statens van dit advies in kennis.

Gedaan te Brussel, den 22 december 1972.

Voor de Commissie

De Voorzitter

S. L. MANSHOLT
